Міністр оборони України Павло Лебедєв:
“Сьогодні принципи реформування Збройних Сил України є чіткими і зрозумілими”

3 стор.

Авіація вкотре “відпрацювала” на Олександрівському полігоні

4 стор.

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№14 (677) 1 – 5 квітня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

На бойове чергування у Криму заступив відремонтований ЗРК С-300ПС

2 стор.

У Харкові готують Ан-74ТК-200 для передачі замовникові

3 стор.

Цієї весни на строкову військову службу призвуть 13900 українців

5 стор.

“Північний сокіл” полетів на Гренландію

2 квітня, відповідно до Меморандуму про взаєморозуміння між Міністерством оборони України та Міноборони Королівства Данія у сфері авіаційно-транспортних перевезень та технічної угоди, розпочалася спільна українсько-данська військово-транспортна операція “Північний сокіл – 2013” з перевезення пального на острові Гренландія.

В рамках заходу з військового майданчика аеропорту Бориспіль до авіаційної бази “Ольборг” Королівських ВПС Данії на літаку Іл-76МД відбула група українських авіаторів на чолі із заступником начальника авіації Командування Повітряних Сил ЗС України полковником Олександром Кулібабою.

Загалом до операції “Північний сокіл – 2013”, яка проходить четвертий рік поспіль, залучено 29 українських військовослужбовців у складі двох екіпажів та наземного інженерно-технічного персоналу бригади транспортної авіації Повітряних Сил ЗС України, що дислокується в Мелітополі. Також до складу робочої групи увійшли офіцери-координатори від Командування Повітряних Сил ЗС України.

В ході операції “Північний сокіл – 2013” українські військові льотчики планують перевезти військово-транспортним літаком Іл-76МД з авіабази ВПС США “Туле” на данську полярну станцію “Норд” на острові Гренландія до 500 тисяч літрів пального та іншого вантажу.

Закінчення на 2 стор.

ВИЇЗНЕ ЗАСІДАННЯ

Військову раду Командування Повітряних Сил приймало ПвК “Центр”

3 квітня у Повітряному командуванні “Центр” Повітряних Сил Збройних Сил України (м.Васильків) відбулося виїзне розширене засідання військової ради Командування Повітряних Сил Збройних Сил України.

У заході, який проходив під керівництвом командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенанта Юрія Байдака, взяли участь начальники управлінь, відділів та служб Командування, командири, заступники з логістики, командири арсеналів, баз та складів зберігання ОВТ та боєприпасів, начальник Харківського університету Повітряних Сил, керівники підпорядкованих виду центрів навчальної та бойової підготовки.

Під час військової ради її учасники детально обговорили питання виконання заходів з підтримання ОВТ у справному стані, організації виконання заходів сезонного технічного обслуговування. Було проаналізовано роль командирів військових частин та їх заступників щодо попередження втрат та нестач військового майна у підлеглих військових колективах.

Звертаючись до учасників засідання, генерал-лейтенант Юрій Байдак наголосив на тому, що зазначені питання неодноразово опрацьовувалися в ході попередніх засідань військової ради, а також під час роботи комплексних груп Командування виду у військових частинах.

Проте, за його словами, є ряд проблемних питань, які потребують детального опрацювання та пошуку шляхів їх вирішення. Зокрема, вжиття невідкладних заходів з підвищення справності ОВТ, що залучається до виконання завдань бойового чергування, інших аспектів повсякденної діяльності військових частин.

Основну відповідальність у питаннях контролю за вирішенням цих питань покладено саме на посадових осіб органів військового управління, військових частин виду.

На засіданні командувач також заслухав деяких посадових осіб та поставив кожному конкретні завдання на найближчу перспективу, які сприятимуть покращенню стану справ.

На завершенні роботи засідання військової ради Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, для її учасників було проведено інструктивно-показові заняття з організації комплексу заходів сезонного технічного обслуговування військової техніки.

Роман Юрчило.

“Північний сокіл” полетів на Гренландію

Закінчення. Початок на 1 стор.

Під час операції українські екіпажі планують виконати понад 20 повітряних перевезень і провести у полярному небі більше 100 годин. Завершиться операція з перевезення 27 квітня.

Після прильоту до авіабази Королівських ВПС Данії “Ольборг” літак Іл-76МД Повітряних Сил України здійснив дозаправлення, пройшов відповідні процедури огляду, завантажив необхідне обладнання і вирушив далі на острів Гренландія.

Необхідно підкреслити, що на острові українські військові льотчики виконуватимуть завдання у надзвичайно важких кліматичних умовах Арктики, які визначаються температурами повітря до -50^{0}С при швидкості вітру до 15-20 метрів за секунду, штормовою погодою, відсутністю наземних радіотехнічних засобів навігації та запасних аеродромів.

Довідка. У листопаді 2012 року між Міністерством оборони України та Міністерством оборони Королівства Данія було підписано Меморандум про взаєморозуміння стосовно проведення спільної військово-транспортної операції з перевезення пального “Північний сокіл – 2013”.

Меморандум дипломатичними каналами підписали Міністр оборони України Дмитро Саламатін і заступник Постійного секретаря Міністерства оборони Королівства Данія пан Крістіан Фішер.

Крім того, дипломатичними каналами також було підписано Імплементаційну угоду між Повітряними Силами ЗС України та Оперативним Повітряним командуванням Збройних сил Королівства Данія. Цей документ підписали командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Юрій Байдак та командувач Оперативного Повітряного командування Збройних сил Королівства Данія генерал Нільсон.

Проводиться спільна українсько-датська операція “Північний сокіл – 2013” у квітні поточного року.

У 2012 році в рамках подібної операції “Північний сокіл – 2012” екіпаж літака Іл-76МД Повітряних Сил ЗС України успішно виконав поставлені завдання з транспортування пального.

В результаті проведення операції “Північний сокіл – 2010” було перевезено більше 520 тисяч літрів авіаційного гасу з авіабази “Туле” до станції “Норд” в Гренландії. Під час цієї операції виконано 20 повітряних перевезень із загальним нальотом більше 100 годин. Підтримано натренованість двох екіпажів та льотно-інструкторського складу до польотів міжнародними трасами.

Прес-центр ПС ЗС України.

ОФІЦІЙНО

“Грошове забезпечення контрактників становитиме близько 6 тисяч гривень”

– Ми переходимо на професійну армію, оскільки солдат строкової служби за один рік не в змозі отримати відповідний військовий вишкіл та професійні навички. Для переходу на професійну контрактну армію вже вирішено багато питань, зокрема те, що стосується соціальних гарантій. Зокрема, військовослужбовцям, яким грошове забезпечення не було підвищено минулого року, воно буде збільшено поетапно до липня наступного. Поступово вирішуватиметься проблема і з житлом. Це ті передумови, що дозволять нам перейти на контрактну армію, – на цьому наголосив Міністр оборони України Павло Лебедєв, працюючи у Новоград-Волинському гарнізоні 2 квітня.

Сергій Фурдик.

АРМІЯ З НАРОДОМ

7743 військовослужбовці ЗС та 359 одиниць техніки ліквідовували наслідки стихії в Україні

З 15 по 29 березня Збройні Сили України виконували завдання з ліквідації наслідків негоди на території України в 11 областях – Київській, Львівській, Тернопільській, Вінницькій, Волинській, Хмельницькій, Житомирській, Івано-Франківській, Рівненській, Сумській, Черкаській та у місті Києві.

Загалом від Збройних Сил України до виконання завдань залучалося 359 одиниць техніки та 7743 військовослужбовці.

Визначеними силами і засобами було очищено 8116 кілометрів автомобільних шляхів, евакуйовані 1303 цивільних автомобілі, організовано 7 пунктів обігріву та харчування, на яких врятували від холоду та забезпечили харчуванням 338 цивільних осіб.

У місті Києві силами особового складу Збройних Сил України розчищено 13 станцій метро, 123 зупинки громадського транспорту, 12 дворів та 45 км тротуарів (загальна площа – 136 тис. кв. метрів).

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

На бойове чергування у Криму заступив відремонтований ЗРК С-300ПС

1 квітня у Севастополі на бойове чергування з охорони повітряного простору нашої держави заступив дивізіон, яким командує підполковник Володимир Богдан.

Варто зазначити, що наприкінці минулого, 2012 року, до цього дивізіону надійшов відремонтований зенітний ракетний комплекс С-300ПС. Він став першим для Кримського регіону, який за роки незалежності України пройшов ремонт та отримав сертифіковане продовження свого терміну експлуатації.

Урочистий церемоніал заступання на бойове чергування відбувся з винесенням Бойового прапора та у присутності представників командування тактичної групи “Крим” Повітряних Сил Збройних Сил України й командування зенітного ракетного полку, до складу якого входить дивізіон. На захід було запрошено представників засобів масової інформації та духовенства.

Після того, як командири підрозділів доповіли про готовність до заступання на бойове чергування, особовий склад отримав від командира зенітного ракетного полку полковника Миколи Задорожного завдання на несення служби. Представники духовенства посвятили на добру справу особовий склад та бойову техніку.

Розрахунок пускової установки продемонстрував присутнім журналістам практичні дії з підготовки її до виконання маршу, порядок переведення у бойове положення та підготовку до виконання пусків по повітряних цілях.

Доречно відзначити, що зенітний ракетний комплекс типу С-300 був розроблений на російському НПО “Алмаз”.

У 2003-2004 роках державне підприємство “Укроборонсервіс” освоїло в інтересах Збройних Сил України ремонт та модернізацію зенітних ракетних систем даного типу, і в 2005 році провело їх перший ремонт.

У період з 2006 по 20012 роки був проведений ремонт з продовження термінів експлуатації восьми таких ЗРК. У грудні минулого року один із них отримав зенітний ракетний полк, яким командує полковник Микола Задорожний.

Довідка. ЗРК типу С-300 призначений для оборони важливих адміністративних, промислових та військових об’єктів від ударів усіх типів засобів повітряного нападу.

Він забезпечує ураження сучасних літаків, крилатих ракет, балістичних і інших цілей, які літають зі швидкостями до 1200 м/с в зоні до 75 (90) км по дальності на висотах від 25 м до практичної стелі їх бойового застосування, в умовах масованого нальоту, у складних умовах повітряної обстановки. Зазначена система всепогодна і може експлуатуватися у різних кліматичних умовах.

Володимир Бова. Фото автора.

З ПЕРШИХ УСТ

Міністр оборони України Павло Лебедєв: "Сьогодні принципи реформування Збройних Сил України є чіткими і зрозумілими"

3 квітня Міністр оборони України Павло Лебедєв взяв участь у прес-конференції для представників засобів масової інформації у Будинку Уряду. Глава оборонного відомства ознайомив журналістів з ходом реформування Збройних Сил України.

– Наприкінці минулого року Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України "Про Концепцію реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року" та "Про Стратегічний оборонний бюлетень України". Таким чином було завершено формування пакету стратегічних документів в оборонній сфері держави. На їх основі Міністерством оборони опрацьовано проект Державної комплексної програми реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року, який передано для затвердження до Кабінету Міністрів України, – повідомив Павло Лебедєв.

Міністр оборони наголосив, що під час заходів реформування у Збройних Силах України буде приведено у відповідність кількість військових частин, які займаються бойовою підготовкою, і частин забезпечення.

– Сьогодні із 182 тисяч військовослужбовців Збройних Сил лише 70 тисяч проходять службу в бойових підрозділах. В ході реформування бойовий склад Збройних Сил України буде збережений у повному обсязі лише з незначними змінами, тоді як решту чисельності війська буде приведено у відповідність до стандартів армій провідних країн світу, – наголосив Павло Лебедєв.

Він зауважив, що протягом багатьох років були тільки розмови про реформування Збройних Сил України, тоді як фактично відбувалося їх знищення.

– Замість реформування тривалий час пропонувалася певна імітація реформ. Як колишній військовий, я пам'ятаю, коли у 1992 році 800-тисячний армії в Україні припинили виплачувати грошове забезпечення. Тоді військовослужбовцям і працівникам не платили грошей по 6-8 місяців, залишаючи голодними їх сім'ї. В такий спосіб було підірвано не тільки довіру, а в першу чергу повагу до військовослужбовців, захисників Вітчизни, – підкреслив Міністр оборони України.

Павло Лебедєв наголосив, що сьогодні принципи реформування Збройних Сил України є чіткими і зрозумілими. Це оптимізація структури та чисельності шляхом збільшення питомої ваги військових частин бойового складу, перехід до професійної армії, забезпечення Збройних Сил України новим озброєнням та військовою технікою, соціальний захист військовослужбовців та членів їх сімей, прийняття принципово нових рішень у сфері ідеологічного виховання.

– Реформаторів ніколи не любили і оцінювали їхню роботу вже згодом. Але реформи нам необхідні, і вони будуть виконані, – зазначив Міністр оброни України.

НАШЕ – НАЙКРАЩЕ

У Харкові готують Ан-74ТК-200 для передачі замовникові

На Харківському державному авіаційному виробничому підприємстві (ХДАВП) розпочались випробування літака Ан-74ТК-200, який за укладеним рік тому контрактом буде переданий в Казахстан. Про це з посиланням на прес-службу ДП "Антонов" повідомляє www.wing.com.ua.

В рамках програми випробувань буде виконано 3 приймально-здавальних та 5 пред'явницьких польотів. Випробування планується завершити до 15 квітня. Польоти виконує змішаний екіпаж ДП "Антонов" та ХДАВП. Командир екіпажу – льотчик випробувач ДП "Антонов" Олексій Куц.

Як неодноразово зазначав генеральний директор заводу Анатолій Мялиця, Ан-74ТК-200 – сучасна затребувана машина. "Цей літак може злітати з необладнаних смуг і літає при будьяких температурах. Двигуни виготовляє "МоторСіч" (Запоріжжя), близько 70% решти обладнання ми закуповуємо в Росії. Крило, фюзеляж та інші металеві частини виготовляємо на нашому заводі", – зазначив генеральний директор.

За його словами, Ан-74 постійно модернізується і поліпшується. "У кабіні ми поставили додаткове сидіння і багажну полицю. Полиця при необхідності відкидається, сидіння теж забирається. Воно призначене для штурмана, якщо у замовника буде необхідність ввести його до складу екіпажу", – повідомив А.Мялиця.

Підготував Віктор Гедз.
"Крила України".
Фото Андрія Пільщикова.

ПЕРСПЕКТИВА

ДП "Антонов" планує протягом трьох років вийти на щорічне виробництво 24 літаків Ан-148 і Ан-158

ДП "Антонов" планує протягом трьох років вийти на щорічне виробництво 24 літаків сімейства Ан-148 і Ан-158. Про це заявив віце-президент, заступник генерального конструктора ДП "Антонов" Олександр Ківа в ході круглого столу "Комерційна авіація: міжнародний досвід і українська дійсність".

"Цього року ми ставимо завдання виготовити, мінімум, дванадцять літаків у Києві, хоча замовник підштовхує до того, щоб вийти на виробництво п'ятнадцяти літаків", – сказав О.Ківа.

Протягом наступних двох років ДП "Антонов" планує поставити державній авіакомпанії "Україна" шість регіональних пасажирських літаків Ан-148.

для збільшення обсягів серійного виробництва літаків Ан-148 і Ан-158 на ДП "Антонов". Про це йдеться в постанові Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2013 року №187 "Про затвердження Державної програми активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки", повідомляє УНІАН.

Як зазначається, обсяг виробництва заплановано на рівні 144 літаків Ан-148 і 72 літаків Ан-158, з яких близько 30 машин можуть бути направлені для потреб внутрішнього ринку, а решта – на експорт.

"Є доручення Прем'єр-міністра здійснити поповнення парку компанії "Україна" і організувати перевезення на Ан-148 цього року, зараз ми активно працюємо з Державним управлінням справами...", – зазначив заступник генконструктора О.Ківа. Він відзначив, що чотири літаки будуть виконані в базовій комплектації, ще два – у VIP-комплектації.

У свою чергу, Кабінет Міністрів України має намір залучити під державні гарантії в 2013-2014 роках сумарно 4,5 млрд грн

До того ж сума додаткових відрахувань до державного бюджету в період реалізації проекту має становити близько 9,3 млрд грн. Кількість нових робочих місць становитиме щонайменше 5,2 тис. на ДП "Антонов" та близько 12-13 тис. на 33 інших суміжних підприємствах.

ДО УКРАЇНСЬКОГО ВЕРТОЛЬОТА

"Мотор Січ" активізує виробництво легкомоторних вертольотів

В 2013-2014 роках на потужностях ПАТ "Мотор Січ" планується організувати виробництво вертольотів МСБ-2 злітною масою 4 тонни та вертольотів злітною масою 5-6 тонн з орієнтовним позабюджетним фінансуванням в обсязі 109,4 млн грн і 632,6 млн грн відповідно. Як повідомляє "Інтерфакс-Україна", це передбачено Державною програмою активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України №187 від 27 лютого 2013 року.

Очікується, що випуск вертольотів МСБ-2 (модернізовані Мі-2) дозволить замінити імпорт 50 подібних легких вертольотів на суму мінімум $100 млн та організувати експорт 50 таких вертольотів. Ще більший ефект очікується від виробництва нових вертольотів злітною масою 5-6 тонн: заміщення імпорту 150 гвинтокрилих машин на суму близько $1,5 млрд та експорт 250 таких машин на суму близько $2,5 млрд.

Згідно з програмою у рамках цих двох проектів на ПАТ "Мотор Січ" планується створити відповідно 500 і 3600 нових робочих місць, на суміжних підприємствах – відповідно 300 і 800 робочих місць.

КОСМОС

Збільшено кредитування "Південмашу" на виробництво космічної техніки

ПриватБанк прийняв рішення про збільшення обсягів кредитування провідного українського виробника космічної техніки ДП ВО "ПМЗ ім. О.М.Макарова" (Дніпропетровськ), повідомляє УНІАН.

Як повідомили в банку, додатковий обсяг кредитування в сумі 8 мільйонів гривень буде спрямовано на поповнення обігових коштів підприємства для збільшення обсягів виробництва космічної продукції.

МІЖНАРОДНИЙ АСПЕКТ

Україна приєдналася до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї

Верховна Рада України ухвалила Закон "Про приєднання України до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності". Про це повідомляє УНІАН.

Протокол спрямований на створення комплексної системи контролю за переміщенням вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів та боєприпасів до неї, а також зміцнення співробітництва між державами, що його підписали, у цій сфері.

Як зазначається у пояснювальній записці до документа, приєднання до Протоколу засвідчить послідовність позиції України щодо налагодження та розвитку міжнародного співробітництва з питань боротьби з транснаціональною організованою злочинністю, а також сприятиме виконанню Україною вимог Єврокомісії в рамках імплементації Плану дій щодо лібералізації ЄС візового режиму для України.

На сьогодні учасниками Протоколу є 89 держав.

Авіація вкотре “відпрацювала” на Олександрівському полігоні

У другий день реальної, а не календарної цьогорічної весни, 2 квітня, коли вулиці міст вже майже звільнилися від снігу, а ось полігони були ще по-зимовому засніжені, на Житомирщині, на бригадному полігоні окремої гвардійської механізованої бригади, якою командує гвардії полковник Олександр Нестеренко, відбулась перевірка готовності гвардійців виконувати завдання за призначенням. До неї залучалася і авіація – літаки Повітряних Сил та вертольоти армійської авіації Сухопутних військ. Всього було задіяно 9 літальних апаратів різних типів.

Вище керівництво Збройних Сил України вирішило перевірити готовність гвардійців діяти за призначенням зненацька. Ще вчора переважна більшість військовослужбовців 1-го механізованого батальйону, що перебуває у періоді підтримання навченості, перебувала у черговій відпустці за 2013 рік, а вже сьогодні усі вони, відкликані з відпустки за дорученням Міністра оборони України, у складі батальйонної тактичної групи доводять вищому командуванню свою здатність вміло виконувати поставлені завдання за призначенням.

О 6 ранку 1 квітня у частинах Новоград-Волинського гарнізону пролунав сигнал “навчальна тривога” – до гарнізону прибула інспекційна комісія Генерального штабу Збройних Сил України на чолі з заступником начальника Генерального штабу – України генерал-лейтенантом Володимиром Муженком. Свою роботу комісія розпочала з приведення частин гарнізону у вищий ступінь бойової готовності.

Після уточнення командирами частин задач особовий склад приступив до виконання завдань приведення до боєздатного стану. Також у перший день комісія Генерального штабу перевірила методом практичного заведення техніку окремої гвардійської механізованої бригади. Всього у бригаді перевірці підлягало понад 700 одиниць техніки. Були перевірені комісією й дії командирів підрозділів бригади у пунктах управління, а також перевірялися дії військовослужбовців під час розгортання пункту прийому особового складу.

У другий день відбулася практична фаза на бригадному полігоні Олександрівський. Зранку до Новоград-Волинського гарнізону прибули Міністр оборони України Павло Лебедев, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Володимир Замана, командувач Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-полковник Геннадій Воробйов та командир 8-го армійського корпусу генерал-лейтенант Петро Литвин. Із прибуттям вищого керівництва Збройних Сил України навчання розпочалися.

Двома колонами техніка батальйонної тактичної групи під командуванням командира 1-го механізованого батальйону окремої гвардійської механізованої бригади гвардії підполковника Олега Зубовського розпочала висування з пункту постійної дислокації частини у напрямку полігона. Понад п'ятдесят одиниць бронетанкової та близько 60 одиниць автомобільної техніки просувалися пересіченою місцевістю та польовими шляхами. У складі колони бойової техніки були понад 20 бойових машин піхоти БМП-2, а також техніка приданих 1-му механізованому батальйону підрозділів – танкової роти, артилерійської батареї та зенітного ракетного взводу, а саме – 10 танків Т-64Б, 6 гаубичних самохідно-артилерійських установок 2С3 “Акація” та 3 зенітні самохідні установки 2С6 “Тунгуска” сухопутних вартових неба.

Поки колона бригадної тактичної групи здійснювала марш, на гвардійців “попрацювала” авіація Повітряних Сил. Три літаки бригади тактичної авіації імені Петра Франка з'явилися над полігоном, виконуючи свої завдання. Один із літаків, розвідник Су-24 МР на чолі з командиром екіпажу заступником командира авіаційної ескадрильї з виховної роботи військовим льотчиком 2-го класу майором Юрієм Кірєєвим виконав завдання з повітряної розвідки визначеного району. А бомбардувальники Су-24 М, які пілотували екіпажі командира бригади військового льотчика 2-го класу полковника Миколи Коваленка та заступника командира бригади військового льотчика 1-го класу полковника Сергія Чижа, виконали спеціальне завдання по маршруту та також у визначеному районі – тактичне бомбометання за результатами розвідки. Загальний наліт екіпажів склав близько трьох годин.

За задумом навчань, 1-а механізована рота батальйону виконувала стабілізаційні дії у визначеному районі. У цей час пара літаків-винищувачів Су-27 окремої ескадрильї тактичної авіації виконувала прикриття військ на переправі. Бойовий винищувач Су-27 пілотував особисто командир окремої ескадрильї військовий льотчик 3-го класу підполковник Олексій Захарчук, а навчально-бойовий Су-27 УБ – екіпаж у складі заступника командира окремої ескадрильї – штурмана військового льотчика 2-го класу підполковника Олександра Довгача та заступника командира окремої ескадрильї військового льотчика 3-го класу майора Євгена Каржау. Прикриваючи переправу, винищувачі умовно знищили літак-розвідник та бомбардувальники і продовжили прикриття наземних військ. Загальний наліт пари “фленкерів” склав близько шести годин.

Подолавши під прикриттям пари водну перешкоду, ріку Случ, через яку підрозділи інженерного полку навели 106-метрову понтонно-мостову переправу, воїни-гвардійці спільно з особовим складом аеромобільної роти окремого аеромобільного батальйону Житомирської окремої аеромобільної бригади приступили до виконання завдання зі знищення незаконного збройного формування. За підтримки пари бойових вертольотів Мі-24 П, які вели екіпажі командира ланки військового льотчика 2-го класу майора Сергія Руденка та командира вертольота військового льотчика 3-го класу майора Віталія Нечіпоренка, пара транспортних Мі-8 МТ, де ведучим був командир вертолітної ескадрильї військовий льотчик 2-го класу Ігор Мазепа, а відомим – старший льотчик військовий льотчик 3-го класу майор Андрій Рогančук, висадила тактичний повітряний десант посадковим способом. І разом з гвардійцями механізованої роти воїни-аеромобілісти виконали завдання зі знищення НЗФ. При цьому загальний наліт чотирьох екіпажів вертольотів окремої бригади армійської авіації 8-го армійського корпусу склав 11 годин.

Після цього настала черга бойової роботи 2-ї механізованої роти. Її особовий склад виконав вправи контрольних стрільб з озброєння БМП-2.

Підсумовуючи хід активної фази інспекційної перевірки, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Володимир Замана, зокрема, зазначив, що ця інспекція є одним із моментів, коли проводиться перевірка військових частин Збройних Сил України, в тому числі – й для того, щоб порівняти й зробити відповідні висновки щодо того, як відрізняються частини, які комплектуються військовослужбовцями служби за контрактом, від тих, що комплектуються солдатами-строковиками.

– Особовий склад батальйонної тактичної групи знаходився у відпустках, – сказав начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Володимир Замана. – За дорученням Міністра оборони України моїм розпорядженням усі ці військовослужбовці були відкликані з відпусток і сьогодні були перевірені реальні можливості цього підрозділу: позавчора військовослужбовці повернулися з відпусток, вчора – отримали сигнал, а вже сьогодні на техніці вийшли до запланованого району розгортання й виконали поставлені завдання. При цьому із завданням особовий склад батальйонної тактичної групи та підрозділів інших частин, задіяних у заході, справився у повному обсязі.

Даючи оцінку діям батальйонної тактичної групи, Міністр оборони України Павло Лебедев зазначив, що діяли воїни-гвардійці насправді професійно та злагоджено.

– Вважаю, що окрема гвардійська механізована бригада із поставленим завданням справилася на “відмінно”. Техніка вийшла з місць дислокації до району розгортання, особовий склад діяв професійно та впевнено, показавши, що бригада готова до реагування на різні змодельовані ситуації, в тому числі – у воєнний час.

Варто також додати, що в цілому цього квітневого дня на бригадному полігоні Олександрівський у виконанні завдань, поставлених вищим керівництвом Збройних Сил України, взяло участь близько 800 військовослужбовців та майже 200 одиниць військової техніки.

В цілому ж заходи, що у перші дні квітня пройшли у Новоград-Волинському та бригадному полігоні неподалік від міста, вкотре показали, що контрактна армія насправді є армією професійною. А також вкотре підтвердили високий професіоналізм воїнів-гвардійців гвардії полковника Олександра Нестеренка, військових професіоналів з інших частин “швидкого” корпусу та, звичайно, зразкову роботу екіпажів літаків Повітряних Сил, які вже не вперше працюють над цим полігоном в інтересах гвардійців-сухопутників.

Олексій Тригуб.
Фото Сергія Фурдика
та Володимира Вовкогона.

Цієї весни на строкову військову службу призвуть 13900 українців

1 квітня в Україні розпочали роботу призовні комісії, на які покладено забезпечення призову громадян України на строкову військову службу до лав Збройних Сил та інших військових формувань у рамках кампанії "Весна – 2013".

У квітні-травні 2013 року на строкову військову службу призиватимуть громадян України чоловічої статі 1988-1995 років народження, яким до дня відправлення у військові частини виповнилося 18 років, та старших осіб, які не досягли 25-річного віку і не мають права на звільнення або відстрочку від призову на строкову військову службу.

Загалом планується призвати 13 тисяч 900 осіб, із них до Збройних Сил України – 7 тисяч 500 осіб, Внутрішніх військ МВС України – 5 тисяч 200 осіб, Державної спеціальної служби транспорту – 1 тисячу 200 осіб.

Проведення призовної кампанії "Весна – 2013" забезпечуватимуть 24 обласні, Київська міська та Кримська Республіканська призовні комісії.

Одночасно з призовом громадян організовано відбуватиметься звільнення в запас зі Збройних Сил України солдатів і матросів, сержантів і старшин, призваних у квітні-травні 2012 року, а також матросів і старшин кораблів, суден і берегових частин бойового забезпечення Військово-Морських Сил Збройних Сил України, призваних у жовтні-листопаді 2011 року.

Фінансування заходів, пов'язаних з призовом громадян на строкову військову службу, здійснюватиметься за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України.

Довідка. *Для порівняння, у рамках призовної кампанії "Весна – 2012" загалом було призвано 21 тисячу 400 осіб. У тому числі до лав Збройних Сил України – 15 тисяч осіб, до Внутрішніх військ МВС України – 5200 осіб та Державної спеціальної служби транспорту – 1200 осіб.*

Суттєве скорочення чисельності призовників пов'язане з поступовим переходом Збройних Сил України на комплектування військовослужбовцями за контрактом. Зокрема, на строкову службу до частин Високомобільних десантних військ та Військово-Морських Сил Збройних Сил України, які вже майже повністю укомплектовані контрактниками, юнаки цієї весни не призиватимуться.

Сьогодні створення професійної армії – пріоритет номер один для Збройних Сил України!

Армія запрошує!

Міністерство оборони України виступає на ринку праці нашої держави потужним гравцем. Про це йшлося під час семінару, присвяченого набору на контрактну військову службу, який відбувся в Івано-Франківському міському центрі зайнятості.

– Переваг у військовій службі за контрактом чимало, – зазначив Івано-Франківський міський військовий комісар підполковник Ігор Сорокопуд. – Найперше – це офіційне працевлаштування, порівняно висока офіційна зарплата. Для тих, хто служить у Високомобільних військах та Військово-Морських Силах, вже з перших місяців грошове утримання складає близько трьох тисяч гривень. Також держава гарантує серйозний соціальний захист військовослужбовцям та членам їхніх сімей.

За словами директора центру зайнятості Ганни Бандури, серед тих, хто шукає роботу, є багато охочих опанувати військові професії.

– На обліку у міському центрі зайнятості Івано-Франківська дуже багато безробітних чоловіків, вік яких придатний для військової служби. Ми пояснюємо їм, що військовослужбовець – це професія, яка має свої особливості і свої переваги, – зазначила вона.

Більш детальну інформацію про прийом на контрактну службу можна дізнатись у найближчому військовому комісаріаті або на офіційному Інтернет-сайті Міністерства оборони України.

Тарас Грень.

Призовна активність військкоматів

Конкурсу серед тих, хто бажає пройти строкову службу, та активізації в роботі щодо відбору військовослужбовців-контрактників була присвячена півгодинна розмова з журналістами програми "Насправді" харківського телеканалу "Simon". Гостем телестудії став заступник військового комісара Харківського обласного військкомату полковник Юрій Калгушкін.

– У квітні-травні ми відберемо та направимо з регіону 535 осіб для проходження строкової військової служби. З усіх весняних призовників, 310 осіб служитимуть у Збройних Силах, 170 – підуть до лав Внутрішніх військ МВС і ще 55 – виконуватимуть конституційний обов'язок у Державній службі транспортних сполучень, – розпочав розмову офіцер.

Говорячи про настрій юнаків проходити службу, полковник Юрій Калгушкін розповів про те, що бажаючих стати військовим набагато більше за кількість наявних посад солдатів-строковиків. За приблизними підрахунками, які підготували районні військкомати, конкурс складає 10-12 чоловік на одну особу у команді весняних призовників.

– До особливостей цього призову, можна віднести й те, що ми вперше не відбираємо військових моряків та воїнів-десантників. Адже в цих родах військ, після підняття у два рази грошового забезпечення, створено передумови для переходу на контрактний принцип комплектування. Тому цієї весни ми поповнюватиме лави лише вояків Сухопутних військ та частин протиповітряної оборони Повітряних Сил, – уточнив заступник військового комісара Харківського обласного військкомату.

За словами заступника військового комісара Харківського обласного військкомату, при відборі майбутніх солдатів-строковиків значну перевагу мають призовники із посвідченням водія категорії "С" (це 202 чоловіки із загальної кількості). Ще 15 осіб необхідно відібрати для обіймання посад кухаря у тилових підрозділах силових відомств.

– Якщо порівнювати цей призов із аналогічною роботою 2012 року, то помітна тенденція щодо зменшення загальної кількості рекрутів. Приміром, торік навесні з Харківщини ми призвали 1015 хлопців, восени їх було вже 800, а на початку поточного року буде лише півтисячі, – навів статистику офіцер.

Причина полягає у тому, що військкомати поступово орієнтуються на потенційних воїнів-контрактників. Так, лише за три місяця 2013 року військкомати Харківщини направили в армію 52-х вояків-професіоналів. Ще понад 150 харків'ян завершують оформлення документів, необхідних для підписання контракту з Оборонним відомством.

– У період проведення призовних кампаній мої підлеглі значно активізують свою діяльність щодо відбору потенційних контрактників. Ми спілкуємося з юнаками на збірних пунктах і пропонуємо замість строкової служби піти на професійну. Тому у квітні-травні плануємо удвічі збільшити цьогорічні показники роботи з рекрутами-контрактниками. Загалом же ми у 2013 році повинні набрати понад 370 військовослужбовців цієї категорії, – зазначив полковник Юрій Калгушкін.

Дмитро Горбунов.
м. Харків.
Фото автора.

– Цієї весняної днини ми вшановуємо військовослужбовців, які гідно відслужили встановлений термін строкової служби та звільняються у запас, – такими словами відкрив урочисті збори начальник клубу вінницького полку зв'язку Повітряних Сил ЗС України старший прапорщик Віталій Кирницький. – Хтось із вас продовжить службу в Збройних Силах України, хтось – в інших військових формуваннях, а хтось повернеться додому. Однак у кожного з вас залишиться пам'ять про армійські будні, про перших командирів, бойових побратимів і, звичайно, наш полк зв'язку.

Командирське спасибі

Цього року, як і в більшості військових частин Збройних Сил, у полку зв'язку невелика демобілізація. Адже набір на строкову службу із кожним призовом невпинно скорочується. Тож цієї весни зв'язківці поетапно розпрощаються лише із 45 строковиками. Першими лави славетної частини залишать п'ятеро військовослужбовців, які гідно показали себе протягом служби і жодним чином не зганьбили ім'я воїна-зв'язківця. Це старші солдати Сергій Громовий та Іван Шарваровський, солдати Євген Пасічник, Сергій Гнатюк і Євген Сухоярський.

Керівництво частини подякувало військовикам за бездоганну службу, наголошуючи на тому, що церемонія вшанування – давня традиція, яка проходить кожного призову.

– Ви виконали свій обов'язок, дотрималися слів Військової присяги, словом, виконали свій обов'язок перед державою і українським народом, – звернувся до підлеглих командир частини підполковник Дмитро Задворнов. – Ви пройшли армійську школу гарту, змужніли та змінились. Ми пам'ятаємо, якими ви прийшли до нас минулої весни, і бачимо тепер – справжні чоловіки, здатні долати труднощі й готові до самостійного життя. А воно таки ставитиме перед вами нові та нові завдання.

Зокрема, командир зауважив, що армійська служба не є легкою прогулянкою, особливо у полку зв'язку, де на озброєнні спеціальна техніка. У такі короткі терміни нею непросто оволодіти й досягти високої злагодженості екіпажів. Можливо, перехід на комплектування військовослужбовцями за контрактом дозволить покращити показники у цьому напрямку. Але навіть у стислі терміни строковики оволоділи певними навиками в результаті важкої та напруженої праці. Власне, через високі показники у бойовій підготовці та несенні бойового чергування командир частини особисто подякував за службу старшим солдатам Сергію Громову, Сергію Назаренку, солдатам Євгену Пасічнику, Сергію Мигалю, Вадиму Гнатюку, Ігорю Задачину, Руслану Волинцю, Івану та Василю Яровичам.

– Я переконаний, що набуті знання та вміння обов'язково стануть вам у нагоді в цивільному житті, тому що технічна грамотність, висока культура, колективізм, дисциплінованість у роботі високо цінуються в будь-якій організації, – резюмував Дмитро Задворнов. – Сподіваємось, що ви пам'ятатимете добрі традиції, які склалися у нашому орденоносному полку.

Юрій Ігнат.
"Крила України".
Фото автора.

Контрактників стає більше

З проголошенням курсу на створення професійної армії у військових частинах почали проводити активну роботу щодо залучення до своїх лав військовослужбовців контрактної служби. Наполегливо працюють у цьому напрямку і в Повітряному командуванні "Захід". "Ми організували агітаційно-роз'яснювальну роботу щодо популяризації контрактної служби, – каже заступник командира ПвК з виховної та соціально-психологічної роботи полковник Сергій Кальчук. – Посадовці управління повітряного командування взяли за правило під час роботи в підпорядкованих військових частинах завжди приділяти увагу питанню контрактної служби".

Працюючи в Стрийському зенітному ракетному полку, полковник Сергій Кальчук зустрівся з представниками місцевих органів влади для обговорення можливостей популяризації контрактної служби в стінах навчальних закладів Стрия.

"Наші пропозиції щодо відвідування учнівських та студентських колективів військовими агітаторами одержали повну підтримку в органах влади, – продовжує Сергій Кирилович, – користь від такої роботи очевидна. По-перше, молодь практично нічого не знає про сучасне життя нашої армії і про діяльність місцевого зенітного ракетного полку зокрема. Тож спілкування з військовими принаймні дозволить юнакам дізнатись про наше військо з перших вуст. По-друге, контрактна служба – це реальна і чесна пропозиція працевлаштування на ринку праці, де багато шахраїв та недобросовісних працедавців. Молодь також має знати про це. Армія пропонує стабільне грошове забезпечення, офіційне працевлаштування, соціальний захист та гарантії. Можливо, сьогодні хлопці не поповнять лави військовослужбовців, але матимуть вибір і будуть знати – така можливість є. І матимуть на увазі нашу пропозицію".

Також полковник Сергій Кальчук провів бесіду на тему контрактної служби з офіцерами полку. "Я зазначив, що у поповненні лав військовослужбовців контрактної служби вони зацікавлені в першу чергу, – каже Сергій Кирилович, – бо контрактник – надійний помічник офіцера, його професійний підлеглий. Відтак запропонував кожному при можливості розповідати про умови служби за контрактом потенційним кандидатам. Не треба обіцяти "золоті гори", але поділитись правдивою і об'єктивною інформацією про службу. Це також сприятиме обізнаності молоді та можливості зробити свій вибір у майбутній кар'єрі".

Приносить подібна агітаційно-роз'яснювальна робота свої результати і в інших військових частинах Повітряного командування "Захід".

"Останнім часом ми прийняли на військову службу за контрактом сім кандидатів, – каже командир Львівського зенітного ракетного полку імені Івана Виговського полковник Олександр Гуменюк, – п'ять з них служили строкову службу в нашій частині. Вони обізнані зі специфікою служби в підрозділах, знають про бойову роботу полку. Тому зробили свідомий вибір. За час служби і ми встигли вивчити можливості та морально-ділові якості цих хлопців. Тож думаю, ані вони, ані ми у прийнятих рішеннях не розчаруємось. Два кандидати, як кажуть, "з-за паркану". Це цивільні люди, які вирішили пов'язати своє життя з військовою службою".

Серед них і Ольга Глова. Вона – молода вродлива жінка, дружина військовослужбовця, мати двох дітей. "Про службу в армії я замислювалась давно, – розповідає Ольга, – мій брат служив в цьому полку. Мій чоловік – сержант, начальник радіостанції. Також служить в цій частині. Вони завжди лише добре відгукувались про полк. Відтак, поступово і в мене сформувалось рішення стати військовослужбовцем. Почекала, допоки трохи підростуть діти і вирішила звернутись з питанням про укладання контракту. В армії мені подобається те, що там чесні і справедливі стосунки в колективах, є можливість розвиватися і стабільно працювати, для жінки не займиви є соціальні гарантії та захист. В полку мені сказали, що їм потрібні планшетисти, які нестимуть бойове чергування на командному пункті. Я погодилась. За два тижні зібрала всі необхідні документи і ось стала військовослужбовцем. Звичайно, спершу було трохи лячно. Я практично нікого не знала в частині. Як звичайна цивільна людина нічого не тямила в армійській службі. Але військові – люди дуже доброзичливі, завжди допоможуть і словом, і ділом. Тож потроху набиралась потрібних знань і вмінь. Дуже вразив мене своєю урочистістю ритуал складання Військової Присяги. Така клятва і втакій обстановці зобов'язує служити сумлінно і відповідально. Зі своїми майбутніми колегами на командному пункті встигла лише познайомитись. Колектив здебільшого жіночий. Думаю, обов'язково з усіма знайду спільну мову і стану надійним бойовим товаришем. Зараз я проходжу стажування на посаді. Лише після нього зможу заступати на бойове чергування. Сподіваюсь, що у своєму рішенні не розчаруюсь і прослужу у війську багато років".

Владислав Назаркевич.
"Крила України".

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

Про матеріальні стимули та перспективи навчання

Мабуть, буде перебільшенням сказати, що кожен хлопець, який виріс поблизу військового аеродрому, обов'язково мріяв стати льотчиком. А от життєвий шлях мічмана Сергія Самойленка з раннього дитинства був пов'язаний з авіацією. Народився Сергій у селищі Новофедорівка у родині військовослужбовців. Батько – старший мічман Валерій Самойленко – обслуговував літаки Ту-22, мати – Людмила Михайлівна, служила у тій самій військовій частині механіком.

– Коли була можливість, батько завжди брав мене з собою на аеродром, тому я фактично виріс поряд з літаками. Скільки себе пам'ятаю, завжди мріяв бути військовим, – згадує Сергій Самойленко.

Однак, як часто це трапляється, шлях до мрії виявився для хлопця нелегким і тернистим. Щоб здійснити мрію – вступити до вищого військового авіаційного училища, Сергію не вистачило балів на вступних іспитах. Тому замість навчання у виші, Самойленка призвали на строкову службу. Служив добре, додому повернувся у званні сержанта.

– Після повернення з армії у мене був альтернативний варіант піти служити у міліцію. Однак я не став зраджувати свою мрію, тому продовжив службу в одній з авіаційних військових частин. Моя перша посада – механік-водій на метеостанції. У 1999 році мене відправили на навчання до Василькова, а вже за шість місяців я успішно закінчив навчання за спеціальністю "Експлуатація пілотажних навігаційних комплексів", – продовжує розповідь мічман Самойленко.

Після завершення навчання молодий фахівець повернувся до своєї військової частини, де займався технічним обслуговуванням станцій зв'язку на літаках. Через деякий час Самойленко повертається на батьківщину, у Новофедорівку, де продовжує службу на полігоні злітно-посадкових систем "Нитка". Цей унікальний науково-тренувальний комплекс побудували ще за часів Радянського Союзу для відпрацювання льотчиками палубної авіації техніки зльоту і посадки літака на палубу авіаносця. На той час Сергію Валерійовичу довірили відповідальну посаду техніка контрольно-записуючої апаратури. В момент посадки літака на тренажері спрацьовують спеціальні датчики, які перетворюють неелектричні сигнали в електричні. Потім ця інформація виводиться на екрани комп'ютера і розшифровується. Фахівці контролюють, наскільки точно льотчик виконує посадку літака на палубу. Це дає можливість своєчасно попередити обрив тросів на аерофінішері або ж замінити їх у разі здійснення грубої посадки. Зараз він обіймає не менш відповідальну посаду – техніка аерофінішера.

Цікава служба відкрила перед Самойленком нові перспективи для кар'єрного росту. П'ять років тому він вступив на заочне відділення Академії Військово-Морських Сил імені П.С.Нахімова. В травні нинішнього року Сергій Валерійович захищатиме диплом за спеціальністю "експлуатація корабельних енергетичних установок".

– Мені близька ця спеціальність, особливо враховуючи той факт, що після закінчення академії я зможу проходити військову службу на посадах сержантського і старшинського складу. Значну допомогу у навчанні і підготовці до сесій мені надає офіцер-наставник старший лейтенант Андрій Голіцин. У часи, відведені для командирської підготовки, я займаюся самостійною підготовкою – готую реферати, курсові, виконую розрахунково-графічні роботи. А наступного року я планую продовжити навчання, щоб в перспективі мати можливість обіймати офіцерську посаду. І тоді моя давнішня мрія стати офіцером здійсниться. На сьогодні у мене вже більше 15 років вислуги, однак ще достатньо часу, щоб піднятися на новий ступінь у військовій кар'єрі, – ділиться своїми планами Самойленко.

Командир військової частини підполковник Олег Задворний всебічно сприяє своїм підлеглим. На сьогодні, окрім мічмана Сергія Самойленка, у вищих навчальних закладах Міністерства оборони проходять заочне навчання ще двоє військовослужбовців цієї частини. Збільшення грошового забезпечення особовому складу Військово-Морських Сил Збройних Сил України стало потужним стимулом для багатьох військовослужбовців. У значній мірі це стимулювало і приток місцевого населення на військову службу за контрактом.

За словами Сергія Самойленка, в Криму, особливо у сільській місцевості, восени і взимку гідної роботи практично немає. Більшість чоловіків можуть непогано заробити лише під час курортного сезону. Однак, у переважній більшості, вони працюють на господарів, які не укладають з ними трудових договорів і виплачують зарплатню в конвертах. У той час, коли мінімальний трудовий стаж складає 12,5 років, перспективи від такої роботи виглядають не дуже привабливими.

– Я сьогодні маю хорошу зарплатню, повний соціальний пакет, 40 діб відпустки, навчаюсь в академії за рахунок держави. Моя дружина і двоє маленьких дітей мають можливість пройти оздоровлення у санаторіях Міністерства оборони України, – зазначив він.

Сергій Осипов, АР Крим.

ЮВІЛЕЇ

Минулої п'ятниці, 29 березня, у Вінниці відбулися урочисті збори з нагоди 15-ї річниці із дня створення хірургічної та анестезіологічної служб Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону, який очолює полковник медичної служби Сергій Петрук.

15 років – багато чи мало?

Привітати колег із святом прибули високоповажні гості з усієї України: заслужені лікарі України, професори, доктори та кандидати медичних наук, які представляють медичну службу відомства і не тільки.

Це заступник директора Військово-медичного департаменту МО України Віктор Жаховський, начальник Військово-медичного управління Служби безпеки України генерал-майор м/с Ігор Лурін, заступник командувача ПС ЗС України з виховної роботи полковник Олег Грунтковський, головний хірург МО України полковник м/с Анатолій Шудрак, головний анестезіолог МО України полковник м/с Володимир Мельник, начальник кафедри військової хірургії УВМА полковник м/с Ярослав Заруцький, Голова асоціації хірургів Вінницької області, проректор з наукової роботи Вінницького національного медичного університету ім. М.І.Пирогова Вікторія Петрушенко, заступник начальника ВМКЦ Південного регіону – Головний хірург (регіону) полковник м/с Михайло Каштальян, заступник начальника ВМКЦ Західного регіону – Головний хірург (регіону) полковник м/с Володимир Трач, начальник клініки серцево-судинної хірургії ВМКЦ Західного регіону полковник м/с Михайло Сироїд, заступник начальника ВМКЦ Кримського регіону – Головний хірург (регіону) полковник м/с Григорій Прохоренко та інші гості.

Закінчення на 9 стор.

ВІЙСЬКОВА НАУКА

Наукові погляди на розвиток Повітряних Сил

Відповідно до Річного плану наукової та науково-технічної діяльності Повітряних Сил Збройних Сил України днями в Командуванні Повітряних Сил було проведене засідання воєнно-наукової ради Повітряних Сил Збройних Сил України.

Під час роботи воєнно-наукової ради, зокрема, обговорювалися питання щодо результатів виконання заходів Річного плану наукової та науково-технічної діяльності Повітряних Сил за 2012 рік, а також були визначені перспективні напрями наукових досліджень та можливі шляхи вирішення проблемних питань функціонування системи воєнно-наукових досліджень Повітряних Сил.

За словами начальника воєнно-наукового відділу штабу Командування Повітряних Сил полковника Володимира Коваля, в минулому році науково-дослідними установами Повітряних Сил проведено значний обсяг усіх видів наукових досліджень. При цьому основні зусилля науковців були спрямовані на отримання відповідних результатів із питань підвищення ефективності застосування Повітряних Сил, розробки нових та модернізації існуючих зразків озброєння і військової техніки, впровадження сучасної автоматизованої системи управління авіацією є протиповітряною обороною, а також удосконалення системи підготовки військ. Крім того, науковці брали активну участь у підготовці і проведенні досліджень на всіх заходах оперативної підготовки. За результатами наукової та науково-технічної діяльності в кращу сторону в проведенні досліджень відзначається Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, а в їх організації – оперативне управління, війська зв'язку та інформаційних систем штабу Командування, управління головного інженера авіації, зенітні та радіотехнічні війська Командування Повітряних Сил.

Йшлося і про те, що основною умовою підвищення ефективності наукової та науково-технічної діяльності в 2013 році визначено формування таких стосунків між замовниками, споживачами і виконавцями досліджень, які б стимулювали їхню взаємну зацікавленість в результатах відповідно до сфери діяльності та відповідальності. Відтак, головною метою планування наукової та науково-технічної діяльності у Збройних Силах України на 2014 рік є проведення системних досліджень з пріоритетних напрямків подальшого розвитку Збройних Сил, поєднання результатів воєнно-наукових досліджень з практичним їх втіленням у повсякденну практику військ.

– Замисел проведення досліджень на період до 2017 року передбачає одержання конкретних практичних результатів за визначеними науковими напрямами та науковою проблематикою, – зазначив полковник Володимир Коваль. – В рамках даних напрямів та наукової проблематики передбачається формування потрібної кількості науково-дослідних робіт, які, насамперед, будуть спрямовані на вирішення конкретних проблемних питань подальшого розвитку Повітряних Сил. В свою чергу, формування таких робіт буде здійснено з урахуванням можливостей науково-дослідних установ в проведенні тих чи інших досліджень, наявного наукового потенціалу та визначених строків отримання наукових результатів.

Сергій Фурдик.

РОБОЧИЙ ВІЗИТ

Полтавському військовому летовищу – бути!

Саме таку думку висловив командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак під час відвідування 215-ї авіаційної комендатури, якою командує полковник Віктор Дейнега.

Робочий візит високого посадовця у супроводі групи офіцерів штабу Повітряних Сил відбувся по закінченню широкомасштабних навчань військової авіації за планом Головної інспекції Міністерства оборони України, до яких були залучені і оперативні аеродроми. На летовищі генерал-лейтенанта Юрія Байдака разом з командуванням частини та гарнізону зустрічали також заступник голови Полтавської облдержадміністрації Валерій Пархоменко, голова Київської районної ради міста Віктор Човновий, представники ветеранських організацій. Головною темою візиту командувача Повітряних Сил було ознайомлення з матеріально-технічною базою частини, специфікою та спроможністю особового складу виконувати завдання забезпечення дій військової авіації із захисту повітряного простору держави. Також були розглянуті перспективи та визначені пріоритети подальшого використання Полтавського військового аеродрому.

– Я вважаю за необхідне докласти усіх зусиль для того, щоб ця частина і в подальшому була невід'ємною складовою Повітряних Сил ЗС України, – зазначив генерал-лейтенант Юрій Байдак, – адже свій високий професіоналізм воїни-авіатори вкотре підтвердили, незважаючи ні на які умовності та труднощі. Летовище та інфраструктура знаходяться у належному стані і заслуговують найвищої оцінки, тому стратегічне значення Полтавської авіакомендатури ми будемо підтримувати на усіх рівнях.

Окремою темою спілкування командувача Повітряних Сил з представниками державних органів влади стало обговорення низки питань соціального характеру, направлених на раціональне використання виведених з експлуатації територій військового містечка та створення на їх базі культурно-мистецького та дитячо-спортивного комплексу, побудови соціального житла. Зокрема, Валерій Пархоменко відзначив та підтвердив постійну готовність органів державного керівництва області разом з військовим відомством і у подальшому долучатись до створення та участі у спільних соціальних проектах і військово-патріотичних заходах. Прикладом цього за останні роки стало створення на базі військової частини обласної комунальної установи "Музей дальньої авіації", активна допомога ветеранських організацій та меценатів у розбудові музею 13-ї гвардійської авіадивізії, пам'ятних знаків та обелісків на честь героїв-авіаторів і видатних подій.

На завершення візиту генерал-лейтенант Юрій Байдак відзначив конкретні результати плідної співпраці командування частини з органами державної влади регіону та побажав особовому складу авіаційної комендатури подальших успіхів у зміцненні оборонного потенціалу країни і традицій минулих поколінь авіаторів, щоб Полтава і в подальшому гідно тримала марку колиски дальньої авіації нашої держави.

Володимир Лазарєв.
м. Полтава.
Фото автора.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

В районі ліберійського аеропорту Робертсфілд триває практична підготовка екіпажів на Мі-8 та рятувальної парашутно-десантної групи 56-го окремого вертолітного загону ЗС України для проведення при необхідності пошуково-рятувальних операцій як вдень, так і вночі.

Військові рятівники в Ліберії тренуються надавати допомогу постраждалим уночі

Наступним кроком після того, як українські рятівники пройшли теоретичне та практичне тренування з безпарашутного десантування з вертольота Мі-8 за допомогою бортової лебідки вдень, стало відпрацювання дій уночі.

Особовий склад рятувальної парашутно-десантної групи під керівництвом начальника пошуково-рятувальної і парашутно-десантної служби 56-го окремого вертолітного загону полковника Сергія Роміцина виконав з режиму висіння вертольота Мі-8 спуски-підйоми вночі з 20-25-метрової висоти за допомогою спускового пристрою на сушу та зімітував надання необхідної допомоги постраждалим.

– При безпарашутному десантуванні за допомогою бортової лебідки рятувальникам, як правило, доводиться працювати на обмежених майданчиках, – розповідає заступник командира загону військовий льотчик 1 класу підполковник Олександр Чаплінський. – Тому від командира екіпажу під час висіння вертольота потрібна точність в кожному його русі, що дозволить здійснити вдалий спуск-підйом. А це зумовлено вмінням пілота та загальною чіткою взаємодією між членами екіпажу.

Для досягнення такої вправності льотно-підйомний склад відпрацьовував різноманітні вправи, зокрема елементи посадки на майданчик обмежених розмірів. Ця вправа передбачає вертикальний підйом вертольота на визначену висоту, згодом зниження з витримуванням заданого місця.

Варто зазначити, що цілодобово для проведення пошуково-рятувальних операцій в окремому вертолітному загоні чергує екіпаж Мі-8. Після надходження сигналу пошуково-рятувальний вертоліт вже через 30 хвилин повинен бути в повітрі.

Руслан Лінник.

За місяць поблизу Новобогданівки знешкоджено понад 7500 вибухонебезпечних предметів

Тривають роботи з очистки території від вибухонебезпечних предметів на території колишньої артилерійської бази поблизу села Новобогданівка Запорізької області.

Протягом минулого тижня особовим складом зведеного загону вже очищено 35,6 гектарів території колишньої артилерійської бази, де знайдено та знищено 2444 вибухонебезпечних предмети.

Як зазначив командир зведеного загону підполковник Іван Тіщенко, роботи ускладнюються великою кількістю металевих предметів, що розкидало під час вибуху по всій території бази.

– Під час роботи сапери знаходять уламки ящиків, цвяхи, осколки, які не несуть жодної небезпеки. Для більшої ефективності за допомогою шляхопрокладача БАТ-2М ми знімаємо верхній шар ґрунту, що дозволяє нам проводити роботи з розмінування не лише якісно, а й на більшій глибині, – наголосив підполковник Іван Тіщенко.

Загалом за місяць роботи зведеним загоном знайдено та знищено понад 7500 вибухонебезпечних предметів.

Український шлях до зірок

Історія Євпаторійського космічного центру почалася ще за часів СРСР і була нерозривно пов'язана із запуском перших радянських штучних супутників Землі. У середині 50-х років минулого століття, коли радянські конструктори розпочали підготовку до запуску першого супутника Землі, перед ними постало завдання – створити командно-вимірювальний комплекс з низкою наземних вимірювальних пунктів. Саме тому у грудні 1959 року за пропозицією академіків Сергія Корольова і Мстислава Келдиша ЦК КПРС і радянський уряд ухвалили постанову про створення Центру дальнього космічного зв'язку (ЦДКЗ).

Місце для будівництва поблизу Євпаторії було обране не випадково, адже там не було великих підприємств, які б створювали перешкоди в роботі апаратури, а велика кількість сонячних безхмарних днів у році була сприятливою для роботи оптичних приладів. З перших днів будівництва Центру ("Об'єкта МВ" (Марс-Венера), як його називали з метою конспірації) роботи просувалися шаленими темпами – люди працювали цілодобово у три зміни. Загалом на будівництві об'єктів було задіяно більше трьох тисяч будівельників, проектувальників та військових.

Серед пріоритетних завдань було будівництво антен далекого космічного зв'язку. Практично за дев'ять місяців побудували комплекс "Плутон", який складався з трьох антен АДУ-1000 (двох приймальних і однієї передавальної). Для будівництва антен були використані опорно-поворотні пристрої 305-мм башт головного калібру списаного лінкора "Севастополь". На цих пристроях були встановлені мостові ферми, до яких кріпився корпус підводного човна зі змонтованими 8-ма параболічними дзеркалами, кожне діаметром 16 метрів. Саме за допомогою цих антен радянські вчені провели перші в світі радіолокаційні дослідження Венери, Марса і Меркурія.

У жовтні 1960 року генеральний конструктор ракетно-космічної техніки академік С.Корольов очолив комісію з приймання об'єктів. Сергій Павлович особисто перевірив кожну споруду і залишився задоволеним якістю виконаних робіт. Об'єкт державного значення був побудований у рекордно короткі терміни – з травня до жовтня 1960 року.

Цікавий факт. Під час святкування 45-річчя Центру ветерани разом зі співробітниками НЦУВКЗ вирішили перевірити роботу комплексу. Як це не дивно, але, незважаючи на солідний вік, усі механізми "Корольовських антен" перебувають у відмінному стані і працюють!

12 лютого 1961 року особовий склад ЦДКЗ провів першу "бойову" роботу з управління автоматичною міжпланетною станцією (АМС) "Венера-1".

За роки існування ЦДКЗ забезпечив роботу з управління 54 космічними апаратами далекого космосу, серед яких – "Венера", "Марс", "Зонд", "Вега", "Астрон", "Фобос", "Гранат" та інші.

До 1975 року на базі ЦДКЗ функціонував Центр управління польотами (ЦУП) пілотованих космічних апаратів "Союз", орбітальних станцій "Салют", вантажних космічних кораблів "Прогрес". З євпаторійського центру здійснювалося також управління луноходами.

За цей час на орбіті побувало 78 радянських та іноземних космонавтів. У різні роки керівниками польотів в Євпаторійському ЦУПі були академік Сергій Корольов, космонавти Юрій Гагарін, Герман Титов, Валентина Терешкова та багато інших.

11 квітня 2001 року на базі Центру було відкрито музей, в якому зберігаються унікальні експонати, пов'язані з історією освоєння космосу. Як сказав начальник відділу зв'язків з громадськістю Віталій Сивульський, "є багато свідчень про те, що Юрію Олексійовичу Гагаріну дуже подобався Крим, і свій 34-й день народження він святкував у кафе "Ювілейне", що в Євпаторії. Разом з вченими ми зараз збираємо інформацію, яку в майбутньому хочемо узагальнити у книзі. Я вважаю, що наші нащадки повинні знати історію легендарних космонавтів, які відвідували наше місто".

У роки незалежної України для Центру почався новий історичний етап. У 1992 році на базі частин Військово-космічних сил СРСР, дислокованих на території України, створюється система оперативного, безперервного і надійного управління орбітальними угрупованнями різного призначення. Особовий склад Центру приступає до реалізації першої і наступних Національних космічних програм України (НКПУ).

Реалізація цих програм дала можливість Україні не тільки зберегти, але й значно поширити науково-технічний потенціал вітчизняної космічної галузі. Сьогодні наша країна бере участь у багатьох міжнародних космічних проектах. Космічна діяльність віднесена до державних пріоритетів України в сфері інноваційного розвитку економіки, забезпеченні довгострокових інтересів у сфері безпеки й оборони.

12 серпня 1996 року Указом Президента України на базі ліквідованих військово-космічних частин Міністерства оборони України було створено Національний центр управління та випробувань космічних засобів (НЦУВКЗ), який підпорядковувався Державному космічному агентству України.

За досить короткий час на території Євпаторійського центру було створено Центр управління польотами космічних апаратів. Знаменним днем для української науки стало 31 серпня 1995 року. Цього дня вітчизняна ракета-носій "Циклон" вивела на орбіту перший український супутник "Січ-1", який призначався для дослідження Землі з космосу. Під час роботи з КА "Січ-1" фахівці Центру провели серію наукових експериментів, які дозволили зробити цілу низку важливих наукових відкриттів і відпрацювати новітні технології. Свій подальший розвиток вітчизняна система дистанційного зондування Землі отримала після запуску космічних апаратів нового покоління "Січ-1м" та "Мікросупутник" у 2004 році.

17 квітня 2007 року ракета-носій "Дніпро" вивела на навколоземну орбіту супутник "Egyptsat-1", створений КБ "Південне" в кооперації з представниками космічної галузі України. Фахівці Центру здійснювали управління супутником з перших хвилин польоту до моменту передачі єгипетській стороні 31 березня 2008 року. За цей термін було проведено 1611 сеансів зв'язку, під час яких було отримано значний обсяг унікальної наукової інформації.

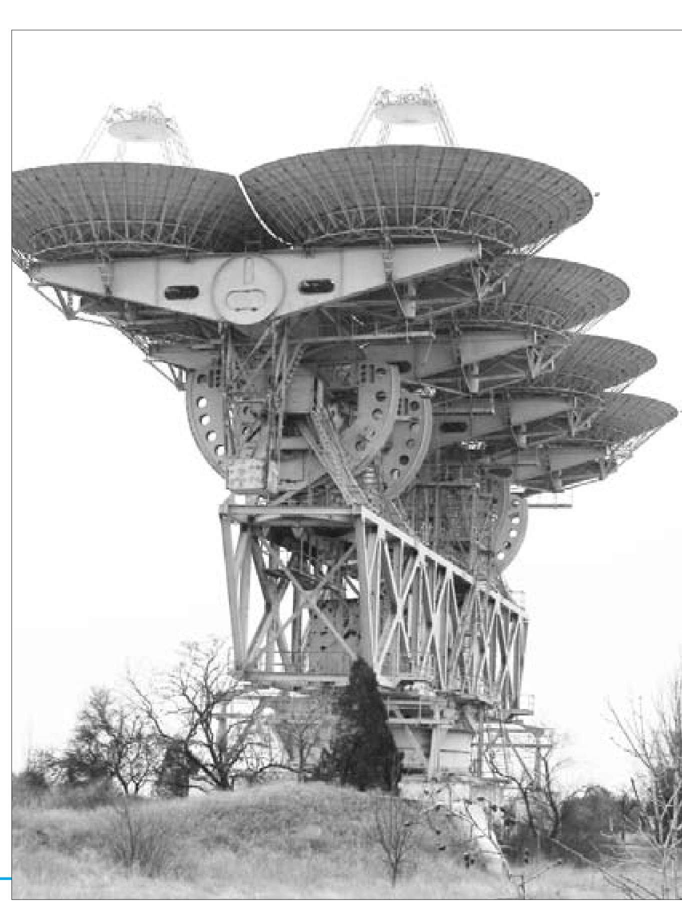
За словами першого заступника начальника НЦУВКЗ – начальника управління організаційно-планової та аналітичної роботи Сергія Гусєва, сьогодні Національний центр управління та випробування космічних засобів є багатофункціональною структурою, яка займається дистанційним зондуванням поверхні Землі, досліджує далекий космос, вивчає об'єкти, що знаходяться на навколоземних орбітах, і відслідковує параметри їхнього руху. Також фахівці Центру займаються вивченням геофізичної та сейсмічної обстановки.

Зараз українські вчені активно працюють із супутником "Січ-2". Приємно відзначити, що цей апарат є повністю української розробкою. Крім того, він був запущений ракетоносієм "Дніпро", який також є вітчизняною розробкою Державного підприємства "Конструкторське бюро "Південне". Космічний апарат "Січ-2" призначений для дистанційного спостереження поверхні Землі в оптичному і середньому інфрачервоному діапазонах. Крім того, до складу корисного навантаження супутника "Січ-2" входить комплекс наукової апаратури "Потенціал".

Заступник начальника Центру управління польотами космічних апаратів Олександр Загорулько вважає, що, незважаючи на непрості події останніх років, наша країна не втратила свій космічний потенціал. "Зазвичай інформаційний обмін з космічним апаратом відбувається від чотирьох до шести сеансів за добу. Загальна тривалість кожного сеансу – близько 10 хвилин. За цей час ми встигаємо здійснити передачу всієї цільової і службової інформації, яка накопичилася за термін, що апарат перебував поза зоною радіобачення наших наземних пунктів. За допомогою такого космічного апарата можна оцінити збитки, яких зазнало наше сільське господарство після морозів, що панували взимку. У пріоритетному порядку ми розглядаємо заявки, які надходять від МНС України. Зараз ми проводимо моніторинг паводкової ситуації, а влітку контролюємо стан пожежної безпеки. Щодо ефективності нашої роботи можу навести такий приклад: коли у 2010 році на території України панувала надзвичайно спекотна погода, ми фіксували близько 150 пожеж за добу, при цьому приблизно у 80 % ми виявляли їх раніше, ніж наземні служби", – зазначив Олександр Миколайович.

Сьогодні Національний центр управління та випробування космічних засобів являє собою багатофункціональну структуру у складі Національного космічного агентства України. Одним з головних завдань Центру є управління космічними апаратами різного призначення. Для вирішення цього завдання був створений Центр управління польотами (ЦУП), перспективним напрямком роботи якого є управління малими космічними апаратами.

У ЦУПі забезпечується технологічний цикл управління космічними апаратами, проводиться робота з розрахунку і видачі командно-програмної інформації, планується робота бортових систем. Тут розробляються поточні й перспективні плани роботи наземного комплексу управління, приймається інформація супутникової навігації.

Основою системи контролю за космічною обстановкою є Центр контролю космічного простору. Він призначений для проведення оцінки космічної обстановки, виявлення джерел небезпеки, супроводження пріоритетних космічних апаратів, прогнозування районів вірогідного падіння космічних об'єктів. Для контролю за обстановкою використовуються лазерні, оптичні, оптико-електронні і радіотехнічні засоби НЦУВКЗ. Головним джерелом інформації для Центру контролю космічного простору є Південний і Західний центри радіотехнічних спостережень, що розташовані в Севастополі та Мукачевому. Ці центри надають координатну інформацію, яка використовується для ведення каталогів космічних об'єктів у системі контролю й аналізу космічної обстановки. Дальність дії радіотехнічних комплексів – до 6000 км. Вони здатні знаходити й ідентифіку-

вати космічні об’єкти, що знаходяться на балістичних траєкторіях, у тому числі балістичні та оперативно-тактичні ракети.

Щоб показати значущість цієї роботи, достатньо сказати, що сьогодні на навколоземних орбітах знаходиться близько 16 тисяч космічних об’єктів, у тому числі майже три тисячі космічних апаратів. Крім того, навколо Землі рухається понад 200 тисяч дрібних фрагментів розміром від 1 до 10 см. Форсоване освоєння космосу призвело до того, що заселення навколоземних орбіт уже сьогодні стало досить значним. У зв’язку з цим держава, яка має космічні засоби, повинна мати дані про параметри орбіт космічних об’єктів в інтересах забезпечення безпеки польотів вітчизняних космічних апаратів.

Потік координатної інформації через системи зв’язку і передачі даних постійно надходить до Центру контролю й аналізу космічної обстановки, де і відбувається її обробка та вирішуються завдання виявлення та супроводу космічних об’єктів.

Окрім цих завдань, засоби Національного центру, зокрема радіотелескоп РТ-70, проводять радіоастрономічні і радіофізичні дослідження. Радіотелескоп працював з міжпланетними станціями “Венера”, “Вега”, здійснював управління орбітальними станціями “Астрон”, “Гранат”, “Інтербол”, він також досліджував різні астероїди, спектральне випромінювання пульсарів. Радіотелескоп брав участь у відправленні послання позаземним цивілізаціям.

Будівництво цього унікального об’єкта почалося в 1973-му і тривало п’ять років. Велич споруди й досі вражає: діаметр основного дзеркала – 70 м, площа – 2500 кв. м, вага рухомої частини – 5000 тонн.

За словами начальника пункту управління Центру дальнього космічного зв’язку підполковника Артура Агасієва, перебуваючи на об’єкті, недосвідчена людина бачить перед собою лише радіотехнічний засіб.

– Насправді, це унікальний потужний інженерно-будівельний комплекс. За різними оцінками, за часів СРСР будівництво такого об’єкта коштувало країні близько 26 млн карбованців. Внутрішнє “начиння”, яке складалося з надсучасної електронно-обчислювальної апаратури та іншого обладнання, коштувало мільярди!

Незважаючи на свій вік, наш радіотелескоп і сьогодні залишається кращим у світі. Дальність його дії складає приблизно 5 мільярдів кілометрів. Це унікальна дальність. Аналогічний телескоп, що знаходиться у США, за офіційною інформацією, яку ми маємо, має дальність, меншу на один мільярд кілометрів.

На даному етапі ми виконуємо велику кількість прикладних наукових робіт, замовником яких є Академія наук України та наукові установи РФ. Чутливість нашої приймальної апаратури є надзвичайно високою, приймачі працюють зі спеціальною системою охолодження, тому навіть у сонячну погоду ми здатні спостерігати всі небесні об’єкти, – зазначив підполковник Артур Агасієв.

Вже багато років поспіль в Національному центрі управління та випробування космічних засобів проводиться Українська конференція з космічних досліджень. Її організаторами виступають Державне космічне агентство України, Національна академія наук України, Інститут космічних досліджень, Національний центр управління та випробування космічних засобів. У роботі конференції беруть участь науковці з країн ближнього і дальнього зарубіжжя, які разом з українськими колегами обговорюють глобальні космічні проблеми.

У найближчих планах фахівців НЦУВКЗ – створення наземного комплексу управління Національною супутниковою системою зв’язку “Либідь” і управління першим в історії України супутником зв’язку і телекомунікації.

Сергій Осипов.
АР Крим.

ЮВІЛЕЇ

15 років – багато чи мало?

Закінчення. Початок на 6 стор.

На адресу ювілярів лунало чимало теплих привітань, слів подяки та пошани. А філософське у даному контексті питання: 15 років – це багато чи мало, кожен трактував по-своєму. З одного боку – це підлітковий вік, з іншого – зроблено чимало. Головне – вдалося зберегти потужний потенціал хірургічної та анестезіологічної служб, які нині є кістяком Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону.

До свята військові хірурги отримали чимало вітань та подарунків. Начальник хірургії полковник м/с Андрій Верба частіше приймав від запрошених колег освячені ікони, дехто дарував оргтехніку. А от керівництво зі столиці передало цінні матеріали для проведення імплантацій у відділенні щелепно-лицевої хірургії. До того ж, десятки кращих фахівців хірургічної та анестезіологічної служб медичного закладу отримали пам’ятні нагрудні знаки, грамоти та подяки.

Юрій Ігнат. “Крила України”.
Фото автора.

СЕМІНАР

Життя без конфліктів

На базі 38-го Об’єднаного навчального центру Повітряних Сил Збройних Сил України відбувся навчально-методичний семінар на тему: “Базові навички проведення психологічного консультування у військовій частині” з офіцерами, які відповідають за організацію та проведення психологічної роботи у частинах Васильківського гарнізону.

Керівник заходу, начальник Соціально-психологічного центру Збройних Сил України, полковник Володимир Наконечний у своєму виступі акцентував увагу на актуальних питаннях психологічної роботи у військових колективах.

– Сутність психологічного консультування полягає у наданні офіцером-психологом безпосередньої психологічної допомоги, створюючи умов, за яких військовослужбовець відкриває і усвідомлює нові можливості у розв’язанні своїх проблем, – зазначив полковник Володимир Наконечний.

Основні напрямки соціально-психологічного консультування, запропоновані представниками Соціально-психологічного центру ЗС України в ході семінару, дозволять на практиці знизити рівень стресової ситуації та усунути конфлікт у військовому колективі шляхом довготривалих підтримуючих і навчаючих відносин.

Любов Киналь.

ВИХОВАННЯ

Виховному процесу – якісно новий рівень

Міністр оборони України наголошує на посиленні військово-ідеологічної роботи з особовим складом Збройних Сил України. Насамперед, мається на увазі виведення на якісно новий рівень навчально-виховного процесу, суттєва оптимізація військово-патріотичного виховання з усіма категоріями військовослужбовців, налагодження зворотного зв’язку між армією і суспільством.

Йдеться також і про створення дієвої системи інформаційного супроводження діяльності військ, підвищення ефективності використання військових закладів культури, впровадження нових військово-соціальних програм, які спрямовані на підвищення престижу військової служби тощо.

28 березня у Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України була проведена відповідна нарада. До участі у ній запросили офіцерів органів по роботі з особовим складом (виховної та соціально-психологічної роботи) військових частин та закладів гарнізонів міста Києва, Гостомеля, Василькова та Борисполя.

Під час наради до присутніх довели цілі і завдання, які покладені на воєнно-ідеологічну підготовку у системі навчально-виховного процесу з особовим складом Збройних Сил України. Водночас було опрацьовано єдині підходи щодо організаційно-методичного забезпечення проведення занять. Також учасникам наради практично продемонстрували порядок застосування інноваційних форм і технологій під час проведення воєнно-ідеологічної підготовки з усіма категоріями військовослужбовців.

– Новий предмет навчання у системі підготовки військ – воєнно-ідеологічна підготовка – є вимогою часу, яка потребує приведення ідеологічної складової діяльності Збройних Сил України до стандартів провідних країн світу. Виконання цього завдання перебуває під особистим контролем Міністра оборони України та начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України, – наголосив начальник Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України генерал-майор Іван Чубенко.

У свою чергу, помічник Міністра оборони України Олексій Селіванов підкреслив, що введення воєнно-ідеологічної підготовки сприятиме максимальному розвитку військовослужбовця як особистості.

– Воєнно-ідеологічна підготовка – це, зокрема, історія, культура, право. А частина її стосується державного устрою, системи державної влади, нашої внутрішньої та зовнішньої політики, – зазначив Олексій Селіванов. – Водночас, окрема увага у цьому предметі навчання приділена юридичним проблемам, з якими може стикнутися будь-який військовослужбовець, і питанням соціального захисту.

Наприкінці наради доцент кафедри воєнної історії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського, кандидат історичних наук, доцент полковник Олександр Даценко провів для присутніх інструкторсько-методичне заняття у вигляді кінолекторія.

А на базі Академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного відбулося інструкторсько-методичне заняття з керівниками груп воєнно-ідеологічної підготовки Львівського гарнізону.

– Метою заходу є доведення вимог керівних документів щодо організації та проведення воєнно-ідеологічної роботи з особовим складом, а також надання методичної допомоги керівникам груп воєнно-ідеологічної підготовки у проведенні занять відповідно до нещодавно затвердженої Концепції ідеологічної роботи у Збройних Силах України, – зазначив у вступному слові заступник начальника Академії Сухопутних військ – начальника гарнізону з виховної роботи полковник Юрій Гусар.

Професор кафедри тактики військового вишу генерал-майор запасу Ігор Рєпін розповів про Збройні Сили України на сучасному етапі. Із доповіддю про методику проведення занять з воєнно-ідеологічної підготовки виступив доцент кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ полковник запасу Олег Бойко. А завідувач кафедри гуманітарних наук Академії Андрій Харук окреслив основні етапи становлення українського війська в контексті національних державотворчих процесів.

Завершився захід підбиттям підсумків та постановкою завдань щодо впровадження основних положень Концепції ідеологічної роботи у Збройних Силах України у військових частинах та установах гарнізону.

– Головним нашим завданням є те, щоб нові підходи до воєнно-ідеологічної підготовки знайшли своє практичне відображення у вихованні військовослужбовців частин та підрозділів гарнізону, – зауважив заступник начальника гарнізону з виховної роботи полковник Юрій Гусар.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Ракетам подовжили життя

Армія США дозволила компанії Raytheon подовжити строк експлуатації ракет для зенітних комплексів Patriot з 30 до 45 років. Про це повідомляється в прес-релізі Raytheon. Як відзначається, ракети для ЗРК Patriot, що пройшли повторну сертифікацію, на 80-90 відсотків будуть дешевшими за нові. Крім того, удасться заощадити й на модернізації зенітних ракет.

Раніше повідомлялося, що Армія США віддала Raytheon контракт вартістю 46,7 мільйона доларів на повторну сертифікацію й модернізацію зенітних ракет для комплексів Patriot. Ракети планується модернізувати до рівня GEM-T (Guidance-Enhanced Missile – Tactical). У ході модернізації американські комплекси Patriot, серед іншого, одержать нові надкомпактні обчислювальні мікросхеми й нові комп'ютери з більшими сенсорними дисплеями.

Найбільш сучасною на озброєнні США є версія Patriot PAC-3 (Patriot Advanced Capability-3). Також американськими ЗРК озброєні ще низка країн, серед яких Японія, Ізраїль, Нідерланди й Німеччина.

РОЗВІДКА

Корабель ГРУ стежитиме за американською ПРО

Головне розвідувальне управління Росії в 2014 році одержить новий розвідувальний корабель "Юрій Іванов" проекту 18280, пише газета "Вести" з посиланням на джерело в Міністерстві оборони. Новий корабель займатиметься спостереженням за компонентами американської системи протиракетної оборони на Алясці й Гавайських островах. На нього встановлена спеціальна апаратура радіотехнічної розвідки, яка дозволяє перехоплювати й аналізувати сигнали радіолокаторів, комплексів озброєння й систем зв'язку.

За словами джерела газети, устаткування нового корабля зможе відслідковувати сигнали різної потужності в різних діапазонах. При цьому на "Юрії Іванові" не буде власного озброєння, щоб у випадку виявлення кораблі НАТО не мали формального приводу застосувати силу. Перевагою нового корабля, основні характеристики й можливості якого засекречені, є те, що він, на відміну від літака радіоелектронної розвідки, може перебувати в зоні патрулювання кілька днів до виявлення.

"Юрій Іванов" закладений в 2004 році, а передати його військовим для випробувань планувалося ще наприкінці 2012 року. До складу флоту корабель-розвідник планувалося включити в листопаді 2013 року. Однак під час будівництва була допущена затримка в поставці силової установки. Відтак, строк передачі "Юрія Іванова" перенесли на 2014 рік.

Офіційно "Юрій Іванов" називається "спеціальним кораблем зв'язку". Його довжина складає 95 метрів, ширина –16 метрів. Водотоннажність корабля – 2,5 тисячі тонн. Раніше повідомлялося, що "Юрія Іванова" планується включити до складу Тихоокеанського флоту. У цілому за проектом 18280 планується побудувати два розвідувальні кораблі.

ПОТЕНЦІЙНИЙ КОНТРАКТ

Малайзія назвала фіналістів тендера

Малайзія оголосила фіналістів тендера на поставку 18 винищувачів. Як повідомляє Reuters з посиланням на міністра оборони країни Західа Хаміді, за перемогу в конкурсі борються європейський Eurofighter Typhoon, шведський JAS 39 Gripen, французький Dassault Rafale, американський Boeing F/A 18E/F Super Hornet і російський Су-30МКМ. Строки проведення й вартість тендера Хаміді називати не став. Як відзначає Reuters, експерти оцінюють потенційний контракт на поставку й обслуговування 18 літаків у мільярди доларів. Нові літаки повинні замінити застарілі винищувачі МіГ-29.

Раніше в ЗМІ з'явилася інформація про те, що Малайзія хотіла взяти в оренду у Saab від 24 до 32 винищувачів Gripen. Однак 27 березня видання Astro Awani з посиланням на Західа Хаміді цю інформацію спростувало. Зараз на озброєнні ВПС Малайзії стоять 59 винищувачів, серед яких 10 F/RF-5E Tiger, вісім F/A-18D Hornet, 13 Hawk 208, 10 МіГ-29 і 18 Су-30МКМ. Літаки "Сухого" Малайзія придбала в 2003 році за 910 мільйонів доларів за підсумками міжнародного тендера. Конкурентом російських винищувачів виступали американські F-16 Fighting Falcon.

НА ОЗБРОЄННЯ

"Газпром" наведе російські ракети

ВМФ Росії прийняв на озброєння нову автоматизовану систему управління стратегічними ядерними силами, яка дозволяє в режимі реального часу перенацілити міжконтинентальні балістичні ракети Р-30 "Булава-30". Як пише газета "Вести", для передачі координат для ракет використовуються супутники зв'язку "Ямал", роботу яких забезпечує компанія "Газпром –космічні системи", дочірнє підприємство "Газпрому".

Нова система працює лише на підводному човні "Юрій Долгорукий" проекту 955 "Борей" і тільки з ракетами "Булава". У перспективі всі човни проекту "Борей" з такими ракетами під'єднають до нової системи управління. Остання може здійснювати перенацілення балістичних ракет навіть у польоті й виконувати їхній запуск із човнів без участі екіпажу. Підводному човну лише треба вийти на перископну глибину й випустити антени. Решту процедур виконають за допомогою автоматизованої системи управління. У перспективі ВМФ Росії планує перемкнути канал зв'язку нової системи керування на модернізовану єдину систему супутникового зв'язку, який дозволяє передавати інформацію в цифровому форматі. Перший супутник "Ямал" був виведений на геостаціонарну орбіту в 1999 році. У цілому військові замовили сім таких апаратів. У цей час працюють три супутники – один "Ямал" уже виведений з експлуатації, а другий перестав працювати в результаті аварії.

ТЕНДЕР

Катар оцінить Typhoon

Міністерство оборони Катару проведе оцінку винищувачів Eurofighter Typhoon в рамках тендера на поставку бойових літаків, повідомляє Defense News. Участь європейських літаків у катарському тендері було припинено в 2011 році, коли ВПС цієї країни приєдналися до операції НАТО в Лівії. Рішення про поновлення заявки консорціуму Eurofighter у тендері було прийнято після візиту в Катар міністра закордонних справ Великобританії Вільяма Хейга наприкінці лютого 2013 року.

Катар оголосив тендер на поставку бойових літаків у листопаді 2010 року. Ні сума потенційної покупки, ні кількість бойової техніки, запланованої до придбання, названі не були. Приблизно, Катар має намір придбати 24-36 нових винищувачів, які повинні будуть замінити застарілі Dassualt Mirage 2000-5. Заявки на участь у конкурсі подали американський концерн Boeing, французька компанія Dassault і Eurofighter.

ПЛАНИ

Лівія витратить на оборону $4,7 млрд

Уряд Лівії протягом найближчого року має намір виділити на закупівлю нових озброєнь і військової техніки 4,7 мільярда доларів. Зазначена сума становить близько десяти відсотків державного бюджету країни. Подробиці майбутніх оборонних закупівель Лівії поки не відомі.

В інтерв'ю журналу The National, що виходить в ОАЕ, старший офіцер ВПС Лівії полковник Нассер Бусніна заявив, що країні необхідно забезпечити захист двох тисяч кілометрів узбережжя Середземного моря. При цьому всі озброєння й військова техніка, що використовуються лівійськими військовими, ще радянського виробництва і вже давно застарілі. За словами Бусніни, у цей час усі три види збройних сил Лівії мають намір купувати техніку західного виробництва.

У грудні 2011 року уряд США скасував більшу частину економічних санкцій щодо Лівії. Зокрема, були розблоковані більше 30 мільярдів доларів, що перебували в активі лівійського уряду. На початку березня 2013 року ООН пом'якшила санкції на поставку озброєнь Лівії. Тепер лівійські військові можуть купувати зброю нелетального впливу для сил забезпечення правопорядку. Також Лівія зможе купувати техніку для гуманітарних операцій.

УГОДИ

Eurocopter налагодить виробництво у Польщі

Компанія Eurocopter відкриє виробництво своїх вертольотів у Польщі. Як повідомляє Agence France-Presse з посиланням на президента польського заводу WZL 1 Яна Пітовского угоду планують підписати на початку квітня. Зараз компанія Eurocopter бере участь у тендері на поставку збройним силам Польщі 70 багатоцільових вертольотів загальною вартістю 2,5 мільярди євро. Одна з умов конкурсу – вертольоти повинні складатися в Польщі.

На польський конкурс Eurocopter виставила вертоліт EC725. Конкуренцію йому становлять S-70i Black Hawk від американської компанії Sikorsky і AW149 від італійської Agustawestland. Причому обидві останні компанії вже мають у Польщі підприємства зі складання вертольотів. Тендер на закупівлю нових вертольотів Польща оголосила в березні 2012 року. Тоді йшлося про 26 машин, які замінять застарілі транспортні вертольоти Мі-8, а також багатоцільові морські вертольоти Мі-14. До 70 машин тендер розширили восени 2012 року.

ДЕРЖПІДТРИМКА

Уряд України знайде кошти для космічних проектів

Уряд планує в 2013 році залучити під державні гарантії близько 3,45 млрд грн ($410 млн) на виконання планів і програм у сфері космічної діяльності. Про це повідомляє "Інтерфакс-Україна".

Дане завдання закріплене у постанові Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2013 року №187 "Про затвердження Державної програми активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки".

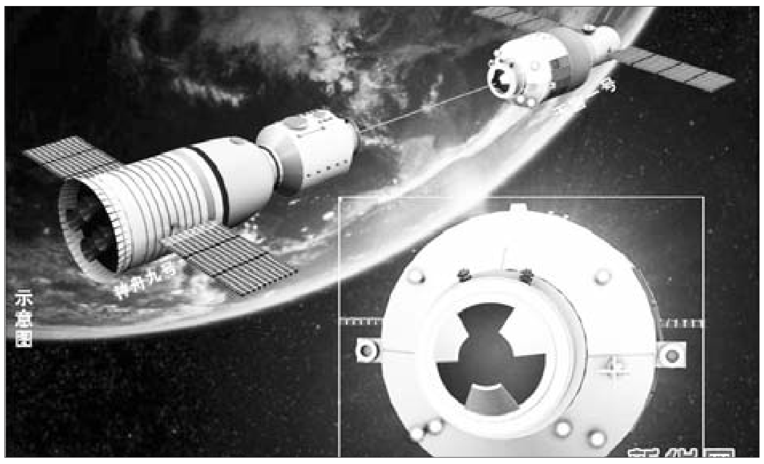
Як випливає з програми, прогнозний обсяг фінансування на проекти в сфері космічної діяльності, включаючи виробництво космічної техніки, оцінюється в 2013 році в 3,55 млрд грн (близько $422 млн). З бюджету на ці цілі планується спрямувати 98,6 млн грн, решту фінансових ресурсів передбачається залучити під державні гарантії з інших джерел.

Залучення в 2013 році під державні гарантії додаткових фінансових ресурсів в обсязі $320 млн на реалізацію проекту зі створення РКК "Циклон-4" на космодромі Алкантара (Бразилія) передбачено окремим рядком програми.

У числі очікуваних результатів космічної діяльності в 2013 році – проведення космічних експериментів на борту МКС, виробництво ракет-носіїв "Зеніт-3SL", "Зеніт-2SLБ", "Зеніт-3SLБ" і "Дніпро", першої ступені ракети-носія Antares, а також інтеграція до їх складу космічних апаратів.

Також до 2014 року Україна має намір виготовити і запустити телекомунікаційний супутник "Либідь" в рамках реалізації проекту щодо створення Національної системи супутникового зв'язку.

Реалізація цього проекту призведе до збільшення обсягу виробництва експортно-орієнтованої продукції до $20-46 млн на рік, а також до зростання обсягу виробництва імпортозамінної продукції до $4-7 млн на рік.

Китайський космічний корабель "Шеньчжоу-10" готовий до пуску

Космічний корабель "Шеньчжоу-10" прибув на космодром Цзюцюань. Для цього три частини апарата спочатку помістили в вантажівки, які доставили їх в аеропорт. Незважаючи на ретельне планування маршруту, машини зупинялися тричі для перевірок.

Запуск "Шеньчжоу-10" запланований на літо. Він повинен доставити на орбітальний модуль "Тяньгун-1" команду з трьох космонавтів.

Місія "Шеньчжоу-10" в космосі стане найтривалішою з усіх. Як і його попередник, "Шеньчжоу-9", він повинен буде зістикуватися з орбітальним модулем "Тяньгун-1". Але на його борту вперше буде спеціальний вантаж із Землі, який потрібно доставити і назад.

Бао Веймінь, співробітник Китайської аерокосмічної науково-технічної корпорації зазначив:

"У технічному сенсі "Шеньчжоу-10" успадкував всі основні ознаки від "Шеньчжоу-9". Нова місія – це крок від експерименту до реального застосування досвіду. Це також означає, що створення системи транспортування з космосу на Землю входить у фінальну стадію. Після цієї місії вона буде повністю готова до роботи".

На відміну від корабля-попередника "Шеньчжоу-10" повинен буде облетіти навколо орбітального модуля. Новий маневр дозволить протестувати можливість стикування з різних напрямків.

Всі системи "Тяньгун-1", запущеного на орбіту у вересні 2011-го, зараз працюють нормально. За словами фахівців, модуль повністю готовий прийняти команду "Шеньчжоу-10", передає агентство Синьхуа.

ВЗАЄМНА ВИГОДА

Україна розробляє двигун для індійської ракети-носія

Україна розробляє двигун для індійської ракети-носія. Про це повідомляє прес-служба Кабінету Міністрів України.

"Продовжується реалізація спільного українсько-індійського проекту "Жасмін", який передбачає розробку ракетного двигуна для індійської ракети-носія космічного призначення", – йдеться в повідомленні.

Перспективи співпраці двох країн у космічній сфері обговорили заступник міністра економічного розвитку і торгівлі України Олександр Пінський та голова Індійської організації космічних досліджень (ISRO) Сарвепаллі Радхакрішнан.

Індійська сторона висловила підтримку ідеї проведення в Києві у 2016 р. Міжнародного конгресу з астронавтики. Керівник ISRO підтвердив, що найближчим часом завершиться формування індійської частини двосторонньої робочої групи з питань космосу, а індійські фахівці будуть спрямовані на Україну з метою конкретизації двосторонніх програм співробітництва.

З 19 по 22 березня 2013 українська делегація на чолі Пінським перебувала в Індії в рамках проведення другого засідання робочої групи з питань торгівлі та економічного співробітництва у складі Міжурядової українсько-індійської комісії з торговельного, економічному, науковому, технічного, промислового і культурного співробітництва, передає РБК-Україна.

КООПЕРАЦІЯ

"Байтек" буде з українським "Зенітом"

Російсько-казахстанський проект КРК "Байтерек" буде реалізований на основі ракети "Зеніт"

Казахстан і Росія уклали договір про реалізацію проекту зі створення космічного ракетного комплексу (КРК) "Байтерек" на Байконурі на основі ракети-носія "Зеніт". Раніше передбачалося, що проект буде реалізований на основі ракети-носія "Ангара", передає "Інтерфакс".

СПІВПРАЦЯ

Orbital Science готує перший запуск Antares з українськими двигунами

Американська компанія Orbital Science Corp готує до першого запуску нову ракету-носій середнього класу Antares, побудовану в рамках міжнародного проекту за участі України. Про це повідомляє "Інтерфакс-Україна".

Як повідомляється, демонстраційний запуск ракети-носія Antares намічено на 17-19 квітня з космодрому на базі Уоллопс (Вірджинія, США). Ракета-носій буде використовуватися для виведення вантажів масою до 7 тонн на низькі орбіти, у тому числі для їх доставки на міжнародну космічну станцію.

Українська сторона у складі ДП "Конструкторське бюро "Південне" імені М.К.Янгеля" і ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод" імені О.М.Макарова" забезпечила розробку і виготовлення першого ступеня ракети-носія Antares. Американська сторона відповідальна за другий ступінь, наземний комплекс та маркетингове забезпечення проекту. Фінансування проекту здійснюється за участі NASA.

РОЗРОБКИ

Особлива увага – ергономіці

При створенні пілотованого транспортного корабля нового покоління (ПТК НП) особлива увага приділяється його ергономіці. Про це заявив президент РКК "Енергія" Віталій Лопота, коментуючи слова космонавта Роскосмосу Олега Новіцького, що американська вантажівка "Дрегон" просторіша і зручніша російських кораблів.

"На пілотованому транспортному кораблі нового покоління і його передбачуваних вантажних модифікаціях, а також в інших проектах з космічної пілотованої техніці ергономічності приділено особливу увагу", – зазначив президент РКК "Енергія". За його словами, в даний час завершено етап технічного проекту ПТК НП і проводиться етап експертизи. "Думаю, протягом кількох місяців вона буде завершена, і проект вступить у наступну стадію роботи – проектування та виготовлення першого дослідного зразка", – зауважив Лопота.

На сьогоднішніх російських кораблях питання ергономічності теж важливе, продовжив він. "Враховуються, по можливості, всі побажання космонавтів", – підкреслив президент РКК "Енергія".

За словами Віталія Лопоти, сучасні російські космічні кораблі мають дещо іншу історію ніж "Дрегон", яка накладає певні обмеження на виконання сучасних побажань і вимог до ергономічності. "Зокрема, обсяги відсіків і компонувальна схема інші, ніж у "Дрегон", – пояснив він.

Як розповів президент РКК "Енергія", в ході модернізації вітчизняних пілотованих і вантажних кораблів еволюційно вдосконалювалася приладова частина, вводилися в штатний склад більш досконалі прилади та апаратура, але кардинальної зміни форм і обсягів не проводилося. "Це пояснюється тим, що в пілотованої техніці все повинно бути вивірено і зважено, вона повинна працювати надійно і зрозуміло для екіпажу, в тому числі з урахуванням досвіду польотів попередніх космонавтів", – зазначив Лопота.

Технічна експертиза проекту російського пілотованого транспортного корабля нового покоління буде завершена протягом найближчих декількох місяців.

"Ми завершили етап технічного проектування пілотованого транспортного корабля нового покоління. Зараз проводиться етап експертизи", – сказав Лопота.

Протягом декількох місяців буде завершена експертиза, і проект вступить у наступну стадію – робоче проектування і виготовлення першого дослідного зразка (нового корабля).

Раніше глава Роскосмосу Володимир Поповкін повідомляв, що новий російський пілотований космічний корабель, на якому можна буде виконувати тривалі польоти і відправлятися до Місяця, буде створений до 2018 року. Тоді ж почнуться його безпілотні випробування. Новий корабель, який в майбутньому може замінити "Союзи", буде здатний здійснювати польоти не лише до МКС, але і на Місяць.

Передбачено створення кількох модифікацій корабля, призначених для польотів на земну і навколомісячну орбіту, ремонту космічних апаратів, а також для зведення з орбіти супутників, що вийшли з ладу і великих фрагментів космічного сміття. Пілотований космічний корабель нового покоління буде приземлятися в десять разів точніше "Союзу" за рахунок застосування парашутно-реактивної системи посадки, передає РІА "Новости".

Самый молодой из когорты асов

Великая Отечественная война явила миру множество беспримерных подвигов советского солдата. Десятки и сотни тысяч героев положили свои жизни на алтарь Великой Победы, тысячи из них, а также – из тех, кто дошёл до Берлина и водрузил победный стяг над поверженным Рейхстагом, вошли в историю навеки. Среди самых известных по своей результативности и героизму лётчиков также немало выдающихся личностей. И многие из них в чём-то были первыми. Один сбил первый в истории войны вражеский самолёт, другой одержал наибольшее количество побед в одном бою, а вот Герой Советского Союза Виктор Кирилюк стал самым молодым среди истребителей-асов, одержавших в воздухе более 30 официальных побед. 2 апреля Герою исполнилось бы 90 лет...

В огненном небе Великой Отечественной войны сражалось немало совсем молодых, даже юных пилотов, и одним из них был Виктор Кирилюк, который ещё 17-летним юношей прошел ускоренное обучение в Батайской военной авиационной школе пилотов, а уже в 18 совершил свой первый боевой вылет на ЛаГГ-3.

В январе 1943 года по окончанию школы молодой лётчик попал в 164-й истребительный авиаполк, в котором сражалось немало опытных воздушных бойцов. Ему было у кого учиться, тем более, что боевая учёба проходила в условиях практически не прекращающихся боевых действий. Первый опыт воздушных боёв лётчик Кирилюк приобретал в небе Северного Кавказа, останавливая рвущихся к кавказской нефти гитлеровцев.

Летом 1943 года, с началом наступления советских войск, для лётчиков 164-го авиаполка наступила особенно горячая пора. В то время Виктор Кирилюк уже командовал звеном истребителей Ла-5. Как и прежде, основными задачами истребителей было сопровождение штурмовиков и бомбардировщиков, прикрытие их от фашистских стервятников. Вылет сменялся вылетом. Как-то раз, уже после выполнения задания, звено Кирилюка возвращалось на свой аэродром. Уже позади была линия фронта, как вдруг ведомый докладывает:

– Командир, справа по курсу – пять "юнкерсов"!

Привычно бросив взгляд на приборы и убедившись, что горючего в баке вполне достаточно, Виктор отдал приказ атаковать бомбардировщики.

Значительно облегчило бой то, что "юнкерсы" шли без сопровождения истребителей. Незаметно для них "лавочкины" зашли со стороны солнца. Командир звена поймал в прицел ведущего и нажал на гашетку. Самолёт задымил и рухнул. Строй бомбардировщиков рассыпался. Фашисты стали сбрасывать бомбы куда попало и отходить. Стреляя вдогонку, Кирилюк сбил ещё один самолёт противника.

В другом бою, произошедшем 11 августа того же года, во главе группы из шести истребителей лейтенант Виктор Кирилюк прикрывал с воздуха наземные боевые действия советских войск. Над рекой Северский Донец истребители встретились с армадой из 20 бомбардировщиков врага. Без малейших колебаний командир звена принял решение атаковать врага. Нападение советских истребителей было настолько ошеломляющим, что враг не выдержал и сбросил бомбы большей частью на свои войска. В бою самолёт Кирилюка был настолько потрёпан, что ему пришлось выйти из строя и, оставив за себя командира группы, вернуться на свой аэродром. Приземлившись, он сразу же пересел на исправную машину, взлетел, снова принял на себя командование группой и тут же сбил ещё один Ju-87, что окончательно деморализовало противника.

Фронт уходил всё дальше на запад, и по мере его продвижения увеличивался боевой счёт Виктора Кирилюка. После Кавказа и освобождения Украины его полк воевал в Румынии, Болгарии, Венгрии и Австрии.

У Кирилюка был характерный – как бы нервный лётный почерк. При этом, вспоминали его сослуживцы, он был исключительно изощрённым воздушным бойцом – хитрым и напористым. Следует отметить, что его незаурядные лётные способности раскрылись не сразу, но были замечены уже в первых вылетах. Когда природный талант был поддержан уже некоторым боевым опытом, Кирилюку стали доверять наиболее опасные и ответственные задания – прикрытие наземных войск в условиях многократного превосходства противника, разведка в глубоком неприятельском тылу, сопровождение транспортного самолёта с представителем Ставки Верховного Главнокомандования и так далее.

В наградных листах неоднократно отмечалось, что Виктор Кирилюк великолепно владеет техникой бреющего полёта, часто применяет этот приём в боях, при штурмовках и разведках. А, надо сказать, управление самолётом на бреющем полёте, выполняемом иногда на высоте нескольких метров, со скоростью более 180 метров в секунду, строго говоря, находится за пределами возможностей человека.

22 декабря 1944 года группа лейтенанта Виктора Кирилюка была нацелена на группу самолётов Ju-87, бомбившую боевые порядки советских войск. Виктор Кирилюк повёл свою группу в атаку. В ходе боя было сбито 4 "юнкерса", из которых 2 сбил лично командир звена.

Самый горячий период в боевой биографии военного лётчика припал на время с января 1943 по декабрь 1944 года. За эти два года он совершил 448 боевых вылетов. За эти почти полтысячи вылетов офицер участвовал в 95 воздушных сражениях, сбил 22 самолёта противника лично и 9 – в группе.

За успешные боевые действия против немецко-фашистских захватчиков Указом Президиума Верховного Совета СССР от 23 февраля 1945 года лейтенант Виктор Васильевич Кирилюк был удостоен звания Героя Советского Союза с вручением ордена Ленина и медали "Золотая Звезда".

И вот наконец-то – долгожданная Победа! Авиаторы 17-й Воздушной армии встретили праздник Победы на аэродромах Венгрии и Австрии. Для них и 9 мая война ещё не закончилась. В тот самый момент, когда на праздничной Красной площади торжественно зазвучали куранты и стрелки показали шесть часов, экипажи 951-го штурмового полка гвардии майора И. Красночубенко приступили к выполнению боевого задания. 12 "ильюшиных" под прикрытием 24 "лавочкиных" ушли в небо. Вели их Герои Советского Союза П. Долгарев и В. Кирилюк. На борту штурмовиков находился полный боекомплект, в бомболюках подвешены бомбы, а под плоскостями поблескивали сигарообразные реактивные снаряды.

Казалось бы, какие могут быть боевые действия, если фашистская Германия приняла все условия безоговорочной капитуляции?! Оказывается, могут! Уже после подписания акта о капитуляции утром 9 мая полк получил приказ: "От самолётов не отходить, находиться в готовности № 2". И только после обеда, который был доставлен прямо к самолётам, полк получил задание на вылет. Оказалось, что по шоссейным магистралям на запад отступали не сложившие оружие и не признавшие капитуляцию части 8-й и 6-й армий вермахта. Нужно было помешать врагу увезти боевую технику, не дать ему уйти от заслуженного возмездия.

И вот под плоскостями самолётов – город Санкт-Пельтен. Именно на запад от него отходила не сложившая оружия группировка фашистских войск. Почти пикируя, с крутого планирования "илы" пошли в атаку. На колонну фашистов обрушились бомбы и реактивные снаряды. Ярким пламенем вспыхнули на земле автомобили и цистерны с горючим. Колонна остановилась. Атаку за атакой повторяли штурмовики, сбрасывая бомбы, поливая гитлеровцев огнём из пушек и пулемётов. Вслед за ними гитлеровцев атаковали истребители. И вот – долгожданный доклад на свой аэродром:

– Задание выполнено!

Войну старший лейтенант Виктор Кирилюк закончил заместителем командира эскадрильи 31-го истребительного авиационного полка, выполнив 620 боевых вылетов (по другим источникам – 548), из них 600 – на Ла-5. В 130 воздушных боях он одержал 32 личные и 9 групповых побед. Среди лично сбитых машин – Ju-88, Do-217, Ju-52, 5 Ju-87, 18 Ме-109, 5 FW-190, Hs-126. Трижды в воздушных боях Кирилюк одерживал двойные победы и однажды – тройную.

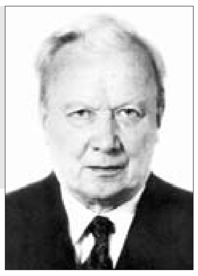
После окончания войны Виктор Васильевич продолжил службу в ВВС. Летал на реактивных машинах. В 1949 году окончил Липецкие офицерские лётные курсы. В 1958 году 35-летний подполковник авиации был уволен в запас. Последние годы жил и работал в уральском городе Талице, где прошло его детство. Умер 27 сентября 1988 года.

Награжден 2 орденами Ленина, 5 орденами Красного Знамени, орденом Александра Невского, 2 орденами Отечественной войны I степени, орденом Красной Звезды, медалями.

Подготовил Алексей Тригуб.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

8 – 14 квітня

8 квітня 1908 р. *народився головний конструктор "Фазотрон", творець радіолокаційних головок самонаведення ракет "повітря-повітря" Є.М.Генішта.*

8 квітня 1938 р. *народився військовий випробувач РКС В.Е.Гуділін.*

8 квітня 1973 р. *було встановлено рекорд швидкості по замкненому маршруту 100 км – 2605,1 км/год, А.В.Федотов на Е-266 (МіГ-25).*

8 квітня 1998 р. *М.П.Симонову присуджено почесне звання "Людина – легенда авіакосмічної промисловості", з занесенням його імені на дошку Пошани Залу Слави в Національному музеї авіації і космонавтики в м. Вашингтоні.*

9 квітня 1898 р. *народився Б.Г.Чухновський, інженер і полярний льотчик.*

9 квітня 1953 р. *народився заступник начальника Генерального штабу ЗС України (2006-2010 рр), кандидат військових наук, доцент І.О.Романенко.*

9 квітня 1969р. *народився начальник Вінницького зонального відділу ВСП І.К.Качуровський.*

9 квітня 1970 р. *народився командир окремої бази забезпечення Командування ПС ЗС України О.С.Онищук.*

10 квітня 1918 р. *народився маршал авіації, Герой Радянського Союзу, заслужений військовий льотчик СРСР І.І.Пстиго. Учасник ВВв, здійснив 164 бойових вильоти. Після війни служив у ВПС. Освоїв 52 типи літаків, налітав 7000 годин.*

10 квітня 1953 р. *народився штурман-випробувач В.В.Кетов.*

10 квітня 1954 р. *у Дніпропетровську створено ОКБ №586 на чолі з М.К.Янгелем (із 1996 р. – КБ "Південне", зараз – ОКБ "Південне" ім. М.К.Янгеля).*

10 квітня 1965 р. *народився директор науково-виробничої фірми "Спарт-Аерос" В.Г.Гардашник.*

10 квітня 1998 р. *у Дніпропетровську створено ДП "Дніпрокосмос".*

11 квітня 1898 р. *народився І.Т.Клейменов, один з керівників і організаторів створення ракетної техніки, в 1932-33 рр. – начальник ГДЛ; в 1933-37 рр. – начальник РНІІ; учасник і розробник ракетних снарядів для мінометів "Катюша".*

11 квітня 1928 р. *народився конструктор артилерійських систем Ю.М.Калачников. У 1956 р. організував дослідне КБ, в якому були створені 152-мм гармата "Гіацинт-Б", 120-мм знаряддя "Нона-С", РСЗВ "Ураган" і'' Смерч''.*

11 квітня 1953 р. *відбувся запуск радянської балістичної ракети на пальному, що довго зберігається Р-11.*

11 квітня 1959 р. *у Харкові організовано ДКБ-692 (зараз – ВАТ "Хартрон").*

12 квітня 1913 р. *народився Герой Радянського Союзу, заслужений льотчик СРСР В.О.Борісов.*

12 квітня 1928 р. *народився авіаконструктор В.І.Блізнюк ("Ту").*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

8 – 14 квітня

12 квітня 1937 р. *народився академік НАН України, Генеральний конструктор – Генеральний директор ОКБ "Південне" ім. М.К.Янгеля С.М.Конюхов.*

12 квітня 1947 р. *народився льотчик-випробувач 1-го класу АНТК ім. О.К.Антонова В.Г.Лисенко.*

12 квітня 1960 р. *народився начальник військового інституту телекомунікації та інформатизації Національного технічного університету України "КПІ" А.І.Міночкін.*

12 квітня 1961 р. *здійснено перший в світовій історії політ людини в космос, Ю.О.Гагарін на КК "Восток".*

12 квітня 1973 р. *народився командир військової частини А1267 Р.П.Басараб.*

12 квітня 1978 р. *було здійснено жіночий світовий рекорд швидкості по замкненому маршруту 1000 км – 2333 км/год, С.Є.Савицька на МіГ-25ПУ.*

12 квітня 1995 р. *парашутист-випробувач В.Г.Сєвєрін здійснив перше катапультування з літака Су-29ЛЛ за допомогою СКС-94.*

13 квітня 1920 р. *народився заслужений військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу І.М.Степаненко.*

13 квітня 1949 р. *народився штурман-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова В.Д.Алексєєнко.*

13 квітня 1958 р. *народився заступник директора Департаменту кадрової політики МО України О.В.Яцино.*

13 квітня 1963 р. *виведена на орбіту космічна електротехнічна лабораторія "Омега" (ШСЗ "Космос-14") для дослідження принципів побудови тривісної системи орієнтації та стабілізації супутника, перетворення сонячної енергії в електричну та ін (учасники: ВНІІЕМ, ЦСКБ – "Прогрес").*

13 квітня 1972 р. *офіційна дата прийняття на озброєння винищувача-перехоплювача МіГ-25П.*

13 квітня 1973 р. *народився помічник командувача ПС ЗС України – начальник юридичної служби КПС ЗС України М.К.Кушнір.*

13 квітня 1985 р. *здійснено перший пуск двоступінчатої РН "Зеніт" конструкції В.Ф.Уткіна, розробленої КБ "Південне".*

13 квітня 1990 р. *здійснив перший політ двомісний надзвуковий багатофункціональний ударний бойовий літак Су-27ИБ (в серії – Су-34; Су-32ФН), О.О.Іванов.*

14 квітня 1938 р. *народився провідний інженер з льотних випробувань систем навігації Б.Н.Хоченков.*

14 квітня 1945 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова В.О.Подсуха. Загинув при виконанні випробного польоту з сертифікації Ан-124.*

14 квітня 1947 р. *народився бортінженер-випробувач, провідний інженер з льотних випробувань АНТК ім. О.К.Антонова, заступник начальника ЛВС О.М.Шулещенко.*

14 квітня 1953 р. *відбувся перший політ першого серійного гелікоптера ОКБ "Камова" Ка-15 (Д.К.Єфремов).*

14 квітня 1961 р. *впроваджено почесне звання "Льотчик-космонавт СРСР".*

14 квітня 1992 р. *засновано Національну академію оборони України (НАОУ).*

14 квітня 1997 р. *здійснено перший переліт літака повітряного спостереження ВПС ЗС України Ан-30 через океан за маршрутом Бориспіль – Вашингтон (США), екіпаж О.А.Пугачова.*

14 квітня 2004 р. *на аеродромі "Чайка" Національного аероклубу України пройшла презентація вертольота КТ-112, Ю.Гладкий.*

Штурм неба

Реактивные истребители II поколения ОКБ Микояна

1945 год стал своего рода водоразделом двух эпох в советской авиации. Советские боевые самолеты, занявшие почетное место в строю оружия Победы, задали вектор исторического развития отечественной боевой авиации. Они передали эстафету и определили в последующие годы появление целого ряда новых образцов авиационной реактивной техники, относящихся к оружию Победы уже нового поколения, проявившему себя в целом ряде военных конфликтов и локальных войн, которыми изобиловал исторический период 50-90-х годов XX столетия. Создание и освоение в серийном производстве совершенно нового боевого самолета МиГ-15 было революционным скачком советской авиационной промышленности, о котором на западе никто не догадывался вплоть до 1951 года...

В городских парках многих городов бывшего СССР застыл в стремительном полете реактивный истребитель МиГ-15, вошедший в историю авиации с удивительно точным наименованием: "самолет-солдат". Это памятник великому, мощному государству, его могучим военно-воздушным силам, людям, создавшим один из лучших реактивных истребителей своего времени, а также летчикам советской эпохи.

Главной особенностью создаваемого "МиГа" стало крыло…

Разработка фронтового реактивного истребителя И-310 (будущего МиГ-15) велась ОКБ-155 А.И.Микояна в соответствии с постановлением Совета Министров №493-192 от 11 марта 1947 года. 30 апреля 1947 года главнокомандующий ВВС маршал авиации К.Вершинин утвердил тактико-технические требования к новому истребителю. В документе под названием "Тактико-технические требования к фронтовому истребителю с ТРД "Нин" с герметической кабиной конструкции т.т. Микояна и Гуревича" в точности повторялись требования МАП за исключением вооружения: вместо "сорокапятки" на самолет требовалось установить пушку Н-37.

Однако проектные и конструкторские работы по созданию МиГ-15 начались еще в январе 1947 года, и руководство ими было возложено на заместителя Главного конструктора А.Брунова и инженера А.Андреева. В предварительных исследованиях, связанных с выбором аэродинамической компоновки нового истребителя, принимали участие многие специалисты ЦАГИ, в том числе А.Христианович, Я.Серебрийский, Г.Свищев, В.Струминский и другие. Главной особенностью создаваемого самолета стало крыло стреловидностью 35 градусов сравнительно малой относительной толщины (10,3 процента средней аэродинамической хорды (САХ).

Создание самолета со стреловидным крылом, к тому же тонкого профиля, было необходимо для обеспечения полетов на околозвуковых и сверхзвуковых скоростях. Вместе с тем, применение тонких крыльев (особенно большой стреловидности) вызывает значительные аэродинамические, конструктивные и производственные трудности. Иначе говоря, создание самолета с реактивным двигателем, летающего на околозвуковых (и сверхзвуковых) скоростях требует огромных усилий.

Стреловидные крылья по сравнению с обычными позволили получить гораздо большие скорости полета, но осложнили взлет и посадку из-за значительного роста посадочной скорости, что требовало аэродромов с более длинными ВПП. С ростом скорости полета значительно возросла величина и длительность перегрузок при маневрировании, что предъявляло новые требования к физическому уровню подготовки пилота, ведь без маневра не может существовать боевой истребитель.

Наиболее трудной задачей было создание профилей, хорошо работающих на больших скоростях и создающих достаточную подъемную силу на малых. Этими исследованиями занимались сотрудники ЦАГИ, которые были организаторами широких экспериментальных работ по внедрению последних достижений науки и техники, в частности в аэродинамике. Именно благодаря этим работам вслед за реактивными первенцами появились новые истребители – более совершенные и надежные. Один из них – МиГ-15, самолет цельнометаллической конструкции, со стреловидным крылом (35°) и оперением.

Истребитель И-310.
Первые прототипы Миг-15

ОКБ-155 устанавливался довольно жесткий срок для выполнения работ: первый экземпляр истребителя И-310 предписывалось сдать на государственные испытания в декабре 1947 года. Однако в связи с большим объемом конструктивных доработок пушечного вооружения на самолете МиГ-9, в том числе и для серии, а также подготовкой МиГ-9 к парадам, работы по теме И-310 шли с отставанием от утвержденного графика. Но, невзирая на все проблемы, ОКБ-155 работало над новым самолетом. В то время, как часть конструкторского бюро, не покладая рук, трудилась над доводкой и запуском в эксплуатацию реактивного истребителя первого поколения МиГ-9 ("Fargo" по классификации НАТО), другая часть команды конструкторов изо всех сил работала над созданием преемника. Опытному конструкторскому бюро А.И.Микояна (ОКБ-155, завод №155) в соответствии с приказом МАП №210 от 15 апреля 1947 года предписывалось разработать фронтовой истребитель с герметической кабиной и построить его в двух экземплярах. Одновременно прекращались все работы по самолетам И-225 и И-250 (с комбинированной силовой установкой) как потерявшие актуальность. Был опробован ряд вариантов компоновки, но остановились на простом фюзеляже с двигателем, установленном в хвостовой части, и воздухозаборнике с двумя каналами в носовой части. Такая конструкция во внутреннем пользовании называлась И-310 или просто "С". Производство трех опытных образцов велось в течение 1947 года, два из них были оснащены двигателем Nene 1 (Нин-I), а один – Nene 2 (Нин-II).

К подготовке серийного производства двигателя "Нин" на заводе №45, получившего обозначение РД-45, приступили в мае 1947 года. При этом на копирование двигателей и их испытания ушло шесть английских "Нинов". Компания "Роллс-Ройс" для первых экземпляров "Нина", попавших в СССР, гарантировала тягу двигателя 4500 фунтов (2040 кгс), но на самом деле, на стенде двигатель давал устойчиво 5 000 фунтов (2270 кгс), но без гарантии. Двигатель "Нин-II", предназначенный для американских партнеров, но с гарантированной тягой, СССР не пожелал. Микоян решил установить на первый летный экземпляр (№01) нефорсированный двигатель, чтобы начать на нем летную отработку самолета. Одновременно строился экземпляр самолета, предназначенный для форсированного двигателя "Нин-II" (РД-45Ф). Опасения на счет непоставок форсированных "Nene" в конечном итоге не подтвердились.

Первый экземпляр И-310 (С-1) был передан на заводские лётные испытания 19 декабря 1947 года. После проведения наземной отработки самолет "С-1" с двигателем "Нан-1", пилотируемый лётчиком-испытателем В.Югановым, 30 декабря 1947 года совершил свой первый вылет. Второй экземпляр "С-2" к этому времени ещё находился в производстве, в состоянии примерно 60-процентной готовности. К заводским испытаниям "С-2" был готов только 5 апреля 1948 года. Его испытывал лётчик-испытатель С.Анохин.

И-310 (С-1) демонстрировал в целом неплохие результаты во время заводских испытаний, которые продолжались до 25 мая 1948 года. К концу марта 1948 года на первом прототипе по программе заводских испытаний выполнили всего 17 полетов. Самолет еще проходил заводские испытания и, несмотря на возникшие проблемы, постановлением Совета Министров №700-255 от 15 марта 1948 года его под обозначением МиГ-15 с двигателем РД-45 запустили в серийное производство на заводе №1 им. Сталина в Куйбышеве. Этим же постановлением устанавливался новый срок сдачи самолета на государственные испытания – 10 мая. Конкурент И-310 Ла-174 (будущий Ла-15) конструктора С.Лавочкина тоже был многообещающим самолётом и также был запущен в производство.

Второй опытный экземпляр истребителя "С-2" подключился к заводским испытаниям в апреле 1948 года. Первый полет "С-2" совершил 5 апреля. На самолёте "С-2" был установлен двигатель "Нин-II", развивающий на взлете гарантированную тягу на 230 кгс больше по сравнению с "Нин-1". Частично были внесены изменения в конструкцию машины.

К 25 мая 1948 года на первом опытном самолёте было выполнено 38, а на втором – 13 полётов. 27 мая второй опытный МиГ-15 "С-2" предъявили на государственные испытания. С.Анохин перегнал его в Чкаловскую. 5 июля 1948 года к испытаниям подключили и первый, доработанный экземпляр машины. Он предназначался для проверки вооружения и системы аварийного сброса фонаря.

Заметим, что опыт, накопленный при решении проблем с размещением артиллерийского вооружения в процессе испытаний МиГ-9, не пропал даром.

Рациональное размещение оружия на МиГ-15 свело к минимуму воздействие пороховых газов на работу двигателя и значительно упростило обслуживание. Съем и установка всех пушек, включая открытие и закрытие капотов, подъем и опускание специального лафета, занимали всего 15-20 минут при работе двух человек.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

Військова поліція по-українськи: вінницький варіант

Вінницький зональний відділ Військової служби правопорядку, яким керує полковник Ігор Качуровський, по праву можна було б назвати старішим у системі ВСП у Збройних Силах України, адже він формувався одним із перших, якби не взагалі молодий вік самої служби. У Вінниці зональний відділ формував його перший начальник, полковник Юрій Сподарук, одинадцять років тому, у 2002 році. Відтоді відділ, як і сама служба, неодноразово зазнавав організаційно-штатних змін, він то отримував нові завдання, то якихось функцій позбувався. Втім, у добу реформування Збройних Сил, що триває вже два десятиліття, таке не є дивним, це – не виняток, а радше типова картина. Але все ж з-поміж інших зональних відділів вінницький дещо вирізняється. Так, наприклад, лише у Вінниці є офіцерський спецназ: серед відділень організації заходів протидії диверсіям і терористичним актам в інших зональних відділах він є найбільшим за чисельністю, що обумовлено дислокацією у місті штабу Командування виду Збройних Сил. Є й певні інші відмінності, є чималі здобутки й свої, вже сталі традиції.

Зона діяльності Вінницького зонального відділу Військової служби правопорядку включає в себе 4 гарнізони – Вінницький, Могилів-Подільський, Барський та Гайсинський, а також військові комісаріати області. Загалом це – близько ста військових частин та установ.

За роки існування організаційно-штатна структура відділу декілька разів зазнавала змін. Так, коли він створювався, у складі відділу були штаб, відділення впровадження дізнання, відділення по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю, відділення організації охорони, патрульно-постової служби, розшуку та діяльності Військової служби правопорядку у гарнізонах, відділення військової безпеки дорожнього руху, група проведення службових розслідувань та профілактики правопорушень, фінансово-економічна та режимна служби. Також на початку існування зонального відділу у Вінниці була окрема рота ВСП – окрема частина зі своєю печаткою. У 2007 році відбулася перша хвиля реформування відділу – спочатку у бік збільшення його чисельності. Саме тоді у складі відділу було створено відділення організації заходів протидії диверсіям і терористичним актам – той самий спецназ, який у Вінниці майже повністю складається з офіцерів. Звичайно, це трохи не той спецназ, який відомий нам по фільмах-бойовиках: з літаків на палуби кораблів противника вони з парашутами не стрибають, і захоплені терористами будівлі із заручниками не штурмують. Втім, періодично військовослужбовцям цього відділення доводиться виконувати специфічні завдання. Так, наприклад, протягом років свого існування вінницький спецназ ВСП неодноразово залучався до виконання завдань бойового чергування з охорони важливих об'єктів держави та завдань, пов'язаних із захистом майна Міністерства оборони України від злочинних посягань у різних регіонах країни. У 2010 році вінничанам на чолі з начальником відділення підполковником Андрієм Гречком довелося влаштувати справжнє "маски-шоу" в Карпатах. Виконуючи рішення керівництва Міністерства оборони України, вони нейтралізували приватну охорону Івано-Франківського військового лісового господарства, директор якого, звільнений наказом Міністра оборони України, не допускав на територію об'єкта новопризначену адміністрацію. Так вінницький спецназ боровся з рейдерством, так час від часу його силами виконуються й інші окремі доручення Міністра оборони.

Особовий склад цього найбільш бойового відділення зонального відділу комплектується з фізично розвинутих офіцерів, причому перевага надається тим, хто має відповідну підготовку чи досвід. На озброєнні підрозділу, окрім стрілецької зброї та гранатометів, є спеціальна зброя, є також бронетранспортер БТР-80. До речі, щодо цього БТРа, то цікаву історію про нього мені розповів начальник штабу – перший заступник начальника Вінницького зонального відділу ВСП підполковник Костянтин Бабинець.

– У 2002 році я був командиром механізованої роти у 7-му механізованому полку 24-ї Залізної дивізії у Львові і отримав наказ передати свій БТР, кращу машину полку, до іншої частини, тоді ще я не знав, до якої саме. Наступного року я перейшов на службу до Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, згодом був переведений до Вінницького зонального відділу, і ось п'ять років по тому я знову зустрів свій рідний БТР – тут, у Вінниці! – із посмішкою сказав офіцер.

З одного боку, у 2007 році відбулось розширення відділу із введенням до його складу відділення організації заходів протидії диверсіям і терористичним актам, а з іншого – певне скорочення, адже окрема рота ВСП стала взводом у складі зонального відділу.

Друга хвиля реформування пройшла минулого року, коли було введено в дію новий Кримінально-процесуальний кодекс України. Тоді у відділу забрали функції дізнання, а відділення по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю було підпорядковано Західному територіальному управлінню ВСП.

– В цілому, за роки існування зонального відділу його чисельність зменшилася приблизно удвічі, – розповів один із старожилів частини, який починав службу у ВСП командиром окремої роти Військової служби правопорядку, а нині є начальником відділення оперативних чергових – старшим оперативним черговим підполковник Олександр Сокорчук. – Втім, як це нерідко буває, людей стало менше, а функцій та завдань – більше…

Взагалі, у відділі проходить службу чимало військовослужбовців, які стояли у витоків його формування 11 років тому. Серед них – майори Юрій Кріт та Олександр Бабенко, прапорщики Сергій Москвічов та Володимир Дегтярьов, старший солдат Ірина Кретів та інші. Це – досвідчені військовослужбовці, які, як то кажуть, службу вже знають і допомагають своїм досвідом та порадами підлеглим та молодшим товаришам по службі.

Попри скорочення в процесі реформування особовий склад Вінницького зонального відділу Військової служби правопорядку виконував і продовжує виконувати свою необхідну роботу. Найкраще, за словами командира, з

цими завданнями справляються такі військовослужбовці, як підполковники Олександр Сокорчук та Андрій Гречко, майор Юрій Кріт та майор юстиції Сергій Федорина, прапорщик Олександр Підгорний та ряд інших. Є серед військових стражів порядку й миротворець: прапорщик Павло Бондарчук має за плечима досвід участі у миротворчій місії в Югославії та дій у складі стабілізаційних сил в Іраку.

Обсяг робіт, що виконують фахівці відділу, стає зрозумілим, коли перед очима є цифри та статистичні дані. Так, приміром, за роки існування у складі відділу відділення впровадження дізнання, було розглянуто 362 заяви та повідомлення, порушено 68 кримінальних справ, відшкодовано матеріальних збитків, завданих державі злочинами військових посадових осіб, на суму 17 341 гривня .

Протягом минулого року патрулями Вінницького зонального відділу ВСП було зроблено 675 зауважень військовослужбовцям, списки яких відправлені начальникам гарнізонів та командирам військових частин.

Військовою безпекою дорожнього руху за 2012 рік проведено технічний огляд 1280 транспортних засобів. На маршрутах руху перевірено 102 одиниці транспортних засобів, 54 з яких затримано. Складено 64 протоколи про адміністративні порушення. У 135 військових частинах перевірено організацію внутрішньої роботи в парках та порядок використання військових транспортних засобів. В 11 випадках фахівці ВІБДР були змушені закривати автомобільні парки військових частин – тимчасова заборона експлуатації техніки через порушення різного роду. А за порушення правил дорожнього руху та правил використання військових транспортних засобів до адміністративної відповідальності притягнуто 21 особу. Також протягом минулого року військовослужбовцями відділення Військової безпеки дорожнього руху було здійснено 103 супроводи колон та окремих транспортних засобів, причому загальна відстань пройденого шляху склала 15 253 кілометри.

Вже цього року Вінницьким зональним відділом, першим серед зональних відділів Військової служби правопорядку, було складено протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення. Один із офіцерів відділу, старший офіцер відділення виявлення та розслідування корупційних правопорушень майор юстиції Валерій Шмигельський, під час перевірки однієї з частин виявив порушення такого роду. Командир частини незаконно звільнив працівника Збройних Сил України, за що судом з нього було стягнуто понад сім тисяч гривень відшкодування середнього заробітку працівнику за його вимушений прогул. Все б нічого, але, відповідно до законодавства, командир мав заплатити ці кошти з власної кишені, натомість він виплатив цю суму з коштів військової частини. Саме це порушення й виявив офіцер Військової служби правопорядку, про що й склав протокол. Незабаром справу було передано до суду.

На жаль, подібні випадки трапляються, і військові стражі порядку постійно знаходяться напоготові, ретельно перевіряють військові частини та всіляко сприяють тому, аби у зоні відповідальності зонального відділу підтримувалася законність.

Олексій Тригуб.

ПЕРСПЕКТИВИ

У Києві з'явиться Алея олімпійської слави

У столиці між стадіоном "Динамо" та Маріїнським парком облаштують Алею олімпійської слави, відкриття якої заплановано 24 – 25 травня. Саме в ці дні буде святкуватися 100-річчя створення Київського олімпійського комітету і проведення в Києві І Російської олімпіади.

Ініціатором створення Алеї виступили Національний олімпійський комітет України та Київська міська державна адміністрація. Днями з цього приводу відбулася виїзна нарада під головуванням президента НОК України Сергія Бубки та заступника голови КМДА Віктора Коржа.

На Алеї заплановано розмістити стелу українських призерів та чемпіонів Олімпійських ігор, пам'ятний знак створення Міжнародного олімпійського Комітету та одного із його засновників – нашого співвітчизника Олексія Бутовського.

Одним з перших тут з'явиться пам'ятник семиразовому олімпійському чемпіону зі спортивної гімнастики Борису Шахліну. А пізніше на Алеї знайдуть своє місце пам'ятники й іншим видатним постатям сучасного олімпізму, зокрема колишньому президенту МОК Хуану Антоніо Самаранчу.

"Країна має знати своїх героїв, і на їхньому прикладі ми повинні виховувати здорову націю, – підкреслює Сергій Бубка. – Україна має багаті спортивні традиції, з якими, завдяки вдалому розташуванню Алеї – в центрі міста, зможе ознайомитися кожен охочий. Алея стане місцем проведення різноманітних церемоній та заходів, де постійно буде витати дух олімпізму. Разом з тим, це місце, де можна зміцнити своє здоров'я, адже паркова зона ідеально підходить для занять спортом. Ми вдячні міській владі, зокрема Олександру Попову, за підтримку олімпійського руху й допомогу в реалізації цього проекту".

ВШАНУВАННЯ

Легендарний армієць Іван Богдан отримав почесний Орден НОК

На урочистій церемонії нагородження "Герої спортивного року" відзначили не лише видатних олімпійців минулого року, а й тих, хто вже не одне десятиліття утверджує олімпійські принципи в Україні.

Олімпійський чемпіон Рима-1960 з греко-римської боротьби Іван Богдан та аташе НОК України на Олімпійських іграх в Атланті-1996 та Солт-Лейк-Сіті-2002 Лариса Барабаш-Темпл отримали з рук президента Національного олімпійського комітету Сергія Бубки та Міністра молоді і спорту, першого віце-президента НОК Равіля Сафіулліна найвищу відзнаку вітчизняного олімпійського руху – Орден НОК.

Іван Богдан є легендарною постаттю в українському спорті. Він, вирісши в мальовничому селі, мріяв продовжити справу свого батька – бути землеробом. Проте доля приготувала йому зовсім інший шлях – спортивний, яким він і досі продовжує йти. Нині працівник Збройних Сил України (підполковник запасу) Іван Гаврилович активно ділиться своїм борцівським досвідом з юними спортсменами.

НАША ГОРДІСТЬ

Армійці стали "Героями спортивного року" у різних номінаціях

30 березня у київському Міжнародному центрі культури і мистецтв відбулась Всеукраїнська урочиста церемонія нагородження "Герої спортивного року – 2012".

– Сьогодні ми зібралися, щоб пригадати найяскравіші спортивні миті минулого року і вшанувати наших лауреатів – Героїв спортивного року! Ми пишаємося вами, дорогі наші олімпійці, і сьогоднішнє свято – на вашу честь, – привітав всіх присутніх президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка.

Свої вітання учасникам церемонії надіслали і перші особи держави – Президент Віктор Янукович та Прем'єр-міністр Микола Азаров. Міністр молоді та спорту Равіль Сафіуллін також відзначив високі досягнення наших олімпійців і їхній добрий приклад для наслідування.

Кожен переможець номінації отримав престижні нагороди – диплом та статуетку, подарунки від компаній-спонсорів, а найкращі спортсмен, спортсменка та тренер – ще й грошову премію від НОК.

Нагороди переможцям вручали члени Міжнародного олімпійського комітету Ун Чан та Ю.Займкін, які прибули до України за запрошенням свого колеги Сергія Бубки і відвідали церемонію, олімпійські чемпіони Ірина Мерлені, Наталія Добринська та Олександр Волков, Віктор й Олена Пінчуки – засновники однойменного благодійного фонду, а також інші почесні гості церемонії.

Як і кожне справжнє українське свято, церемонія "Герої спортивного року" не обійшлася без яскравої концертної програми, за участю талановитих виконавців нашої країни.

Серед інших переможців Всеукраїнської урочистої церемонії "Герої спортивного року – 2012" стали представники Збройних Сил України: найкращим тренером року визнано старшого тренера збірної України з академічного веслування, тренера жіночої четвірки парної – Олімпійських чемпіонок Володимира Морозова, найкращою командою року (збірна) – жіночу четвірку парну з академічного веслування – представниць команди майстрів з водно-веслувальних видів спорту Центрального олімпійського клубу ЗС України молодшого сержанта Анастасію Коженкову, старшого солдата Катерину Тарасенко, працівника ЗС України Наталю Довгодько та молодшого лейтенанта Яну Дементьєву з 95-ї групи спортсменів Управління спорту Міноборони України.

За волю до перемогу було нагороджено бронзового призера Ігор XXIX Олімпіади 2008 року в Пекіні (веслування на каное), чемпіона Ігор XXX Олімпіади 2012 року в Лондоні, призера чемпіонатів світу майстра спорту молодшого лейтенанта Юрія Чебана з 95-ї групи спортсменів Управління спорту Міноборони України.

БОКС

"Українські отамани" вийшли до півфіналу ліги WSB

"Українські отамани" вийшли до півфіналу ліги WSB, здолавши за результатами двох матчів "Бакінські вогні".

Після перемоги в Києві з рахунком 5:0, у матчі-відповіді українці в Баку програли з рахунком 1:4, але цього вистачило для проходу у півфінал турніру.

Єдину перемогу в Баку з українців отримав Василь Ломаченко, який розділеним рішенням суддів переміг свого одвічного суперника росіянина Альберта Селімова. Два судді віддали перемогу Ломаченку з рахунком 48:47, а один вирішив, що виграв Селімов (48:47).

Свої поєдинки в Баку програли Олександр Рішкан, Олександр Стрецький, Сергій Лапін та Дмитро Руденький.

Як розповів український боксер Василь Ломаченко, третя зустріч з російським боксером Альбертом Селімовим була легшою за дві попередні. "Виходячи з критичної ситуації в рахунку матчу, потужного психологічного тиску з боку місцевих уболівальників, який не міг не вплинути і на суддів, напевно, мені вдалося продемонструвати все, що ми з батьком планували на цей бій. Попередні наші бої, думаю, були більш важкими. А цей начебто виявився навіть трохи легшим", – сказав Ломаченко.

"Головною моєю перевагою були більш чіткі дії в захисті. І це було дуже необхідно зі стратегічної точки зору, щоб в першу чергу не дати суддям можливості рахувати очки на користь мого опонента. Селімов же часто нехтував захистом, намагаючись іти в обмін ударами. Але в даному випадку мій щит виявився міцнішим, ніж його меч".

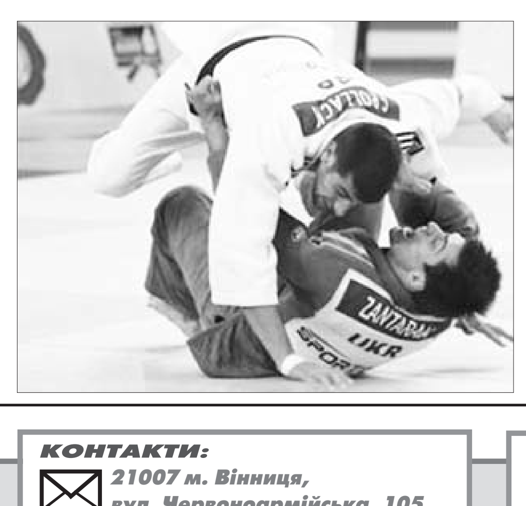
КУБОК ДЕВІСА

Українські дзюдоїсти завоювали комплект нагород на Гран-прі в Туреччині

В Самсуні (Туреччина) закінчився етап Гран-прі з дзюдо з призовим фондом $ 100 000. Українці завоювали повний комплект нагород – одне золото, одне срібло та одну бронзу.

Чемпіон світу та Європи у ваговій категорії до 60 кг 25-річний Георгій Зантарая переміг в новій для себе вазі – до 66 кг. На шляху до найвищої сходинки п'єдесталу пошани Зантарая з вищою оцінкою "іппон" переміг молдаванина Євгена Час і монгола Міяргча Санжаасурен. Потім, заробивши два "юко", виграв у француза Дімітрі Драгиня. У півфіналі за 1 хвилину 20 секунд переміг представника Казахстану Сергія Ліма. У вирішальній сутичці здолав ізраїльтянина Голана Поллака, отримавши дві оцінки "юко".

Ще один представник України в цій ваговій категорії Геворг Геворгян завершив свій виступ на сьомому місці.

Срібним призером став Віталій Дудчик (до 81 кг). У півфіналі українець переміг росіянина Івана Воробйова. А в сутичці за золото поступився французу Луїсу П'етро.

Бронза – в активі Дмитра Лучина (до 100 кг). У перших двох раундах українець без проблем пройшов турка Ердалема Багача і грузина Левана Жоржоліані, а в 1/2 фіналу поступився єгиптянинові Рамадану Дарвіш і продовжив боротьбу в "втішному" раунді. Виграв з оцінкою ваза-арі в італійця Доменіко ді Гвідо, в поєдинку за бронзу був сильнішим дворазового бронзового призера Олімпійських ігор голландця Хенка Гролла.

У жіночому турнірі українкам не вдалося піднятися на п'єдестал. Марія Буйок (до 52 кг) посіла п'яте місце, поступившись у поєдинку за бронзу росіянці Наталії Кузютіной.

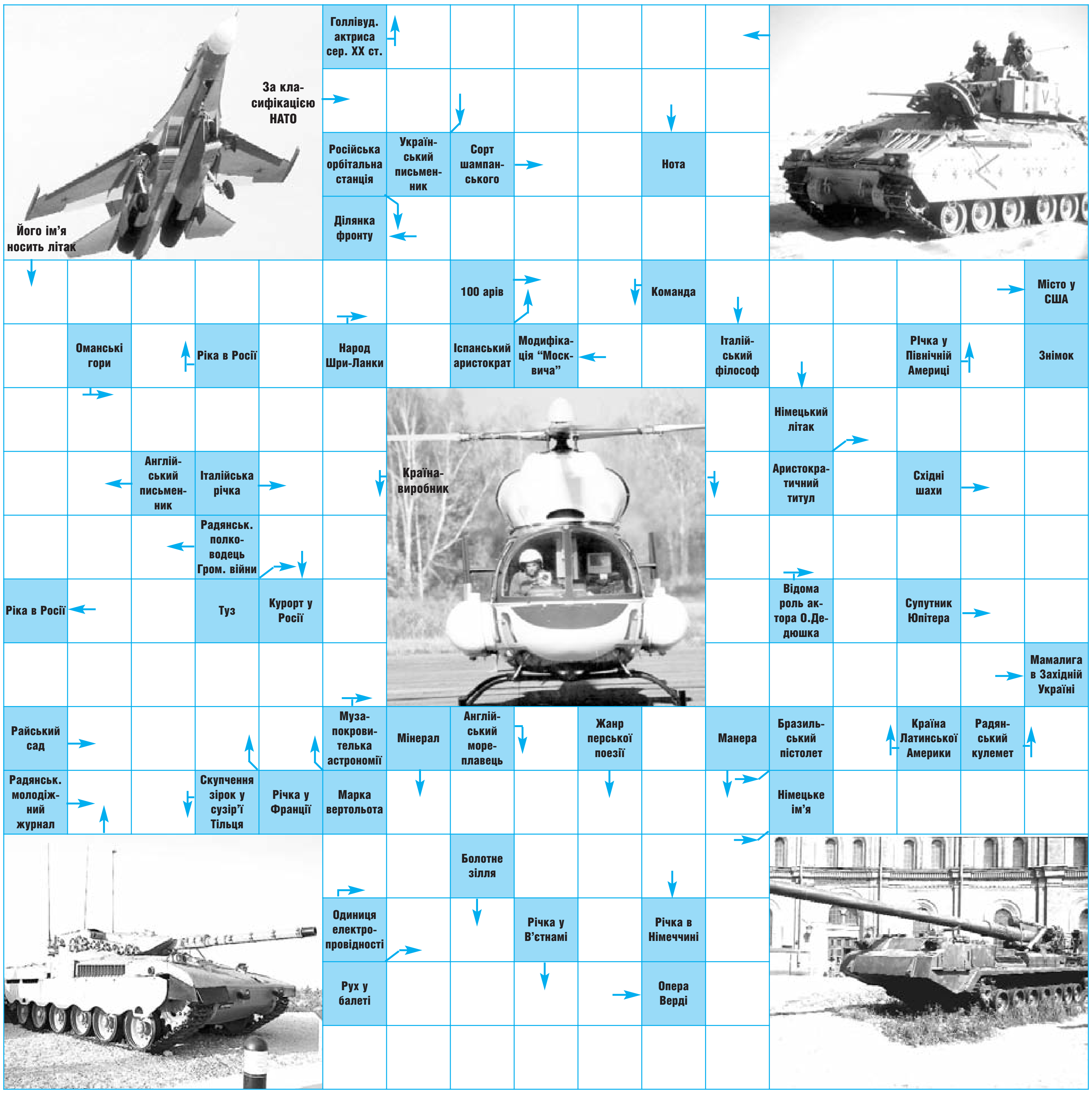
Втратила свій шанс піднятися на п'єдестал і Вікторія Туркс (до 78 кг), також посівши п'яте місце. На сьомому місці фінішувала Марина Прищепа (до 78 кг).

За підсумками Гран-прі, в загальнокомандному заліку збірна України посіла четверте місце (1-1-1-2-2), пропустивши вперед Німеччину (1-4-1-1-1), Францію (2-0-4-2-4) і Росію (4-1-6-5-5).

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О.Олехнович.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 6750 (на місяць) Зам. № 132212.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 13

СУДОКУ

	1						4	
			1		7	9		2
		2		3				6
			8			7		9
5			4		3			1
2		1			9			
9				6		1		
4		3	7		8			
	6						2	

АВТОДРОМ

Hyundai ix35: ціна може бути захмарною

Начебто нова генерація Hyundai ix35 з'явилася зовсім недавно, а на Женевському автосалоні, що відбувся минулого місяця, спритні корейці вже встигли продемонструвати рестайлінговану модель. Автовиробник наголошує на технологічних вдосконаленнях, які змусять ix35 стати ще більш привабливим в очах потенційних покупців. Варто зазначити, що кросовер перебуває на ринку з 2010 року, й відтоді у Європі було продано понад 220000 одиниць.

Очевидно, рестайлінг для корейців не лише невеличкі зміни екстер'єру. Передусім, – це – заміна 2,0-літрового бензинового мотора Theta II на новий надекономічний 2,0-літровий GDI (Gasoline Direct Injection) агрегат, здатний продукувати 163 к.с. та 205 Нм. Новий двигун є власною розробкою Hyundai, що проходила в Німеччині в дослідницько-дизайнерському центрі в Рюссельсхаймі.

Наступне нововведення – система рульового керування Flex Steer із трьома режимами їзди: нормальний, комфортний і спортивний. Кожен із них дозволяє водієві обирати рівень підтримки й зворотного зв'язку. Також радує поява у салоні більш якісних матеріалів оздоблення, зокрема – оббивки сидінь і верхньої частини карт дверей. Дефлектори кліматичної системи одержали хромоване обрамлення, передні підсклянники тепер підсвічуються, а лобове скло дещо затемнили.

Крім цього, на кермі з'явився підігрів, встановлено передні датчики паркування й режим буксирування в системі електронної стабілізації, 4,2-дюймовий TFT дисплей показує різну інформацію в дуже високій роздільній здатності. Як опція доступні біксенонові фари, а нові світлодіодні ходові вогні є вже в базовій комплектації. 17– і 18-дюймові колісні диски одержали новий дизайн. Ціни на рестайлінговий ix35 поки не відомі, однак в Україні, беручи до уваги особливості законодавства, вони можуть виявитися просто захмарними.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

ПОСМІХНІТЬСЯ

Смішні цитати з пояснювальних записок після ДТП

Я хотіла натиснути на педаль гальма, але не знайшла її.

Так, я наїхав на пішохода. Але його вина підтверджується тим, що з ним таке вже траплялося.

В аварії, що сталася, винен не я, а молода дівчина в міні-спідниці, що проходила по тротуару! Якщо Ви чоловік, Вам цього пояснення досить, а якщо жінка, то все одно нічого не зрозумієте!

Я побачив, що пішохід не знає, в який бік йому йти, і наїхав на нього.

Я їхала за автомобілем. Несподівано у нього почали моргати відразу обидва "поворотники". Я не змогла зрозуміти, в який бік він повертає, і врізалася в нього.

Я їхав по правій смузі проспекту Миру в бік центру зі швидкістю близько 40 км/год. Раптово на дорогу вискочила дитина, і я загальмував. Водій, що їхав за мною, вирішив цим скористатися і врізався в мене.

Даїшник наказав мені зупинитися, і я в'їхав в стовп.

Через сильні ушкодження мій мотоцикл, а також і мене довелося відбуксирувати.

Мій син не збивав ніякої жінки. Він проїхав повз неї. А тілесних ушкоджень їй завдав повітряний потік.

Мій велосипед вилетів з пішохідної доріжки, протаранив припаркований Порше і поїхав далі без мене.

Я переходив вулицю. Зліва прямо на мене їхала машина. Я подумав, що вона проїде повз, і відступив на крок назад. Але вона знову повернула на мене. Коли я це помітив, я зробив два кроки вперед. Водій ніяк не відреагував і продовжував їхати на мене. Потім він закричав: "Стій на місці, ідіот!" Я встав, і тут він на мене наїхав.

На перехресті зі мною трапився раптовий напад дальтонізму.

Учасник аварії врізався в мене, не повідомивши мене попередньо про свої наміри.

Пішохід кинувся на мій автомобіль і беззвучно зник під колесами.

Ще до того, як я на нього наїхав, мені було зрозуміло, що цей старигань не дійде до іншої сторони вулиці.

Абсолютно невидимий автомобіль з'явився з нізвідки, врізався в мене і так само безслідно зник.

Після чотирьох років їзди я заснув за кермом.

У той момент, коли я хотів убити муху, я наїхав на телеграфний стовп.

Я бачив сумне обличчя пішохода, що повільно пропливало повз, і тут він ударився мені в лобове скло.

Автомобіль потерпілого рухався наліво, потім направо, потім знову наліво, поки я, нарешті, не зміг в нього врізатися.

Я їхав назад і тому не міг бачити, як спереду під'їхала машина і врізалася в мене зліва і справа.

Пішохід бігав по дорозі як заведений. Я був змушений активно маневрувати, щоб наїхати на нього.

Я їхав по дорозі. Раптом справа і зліва з'явилося багато машин. Я не знав, куди повертати, і врізався в машини спереду і ззаду.